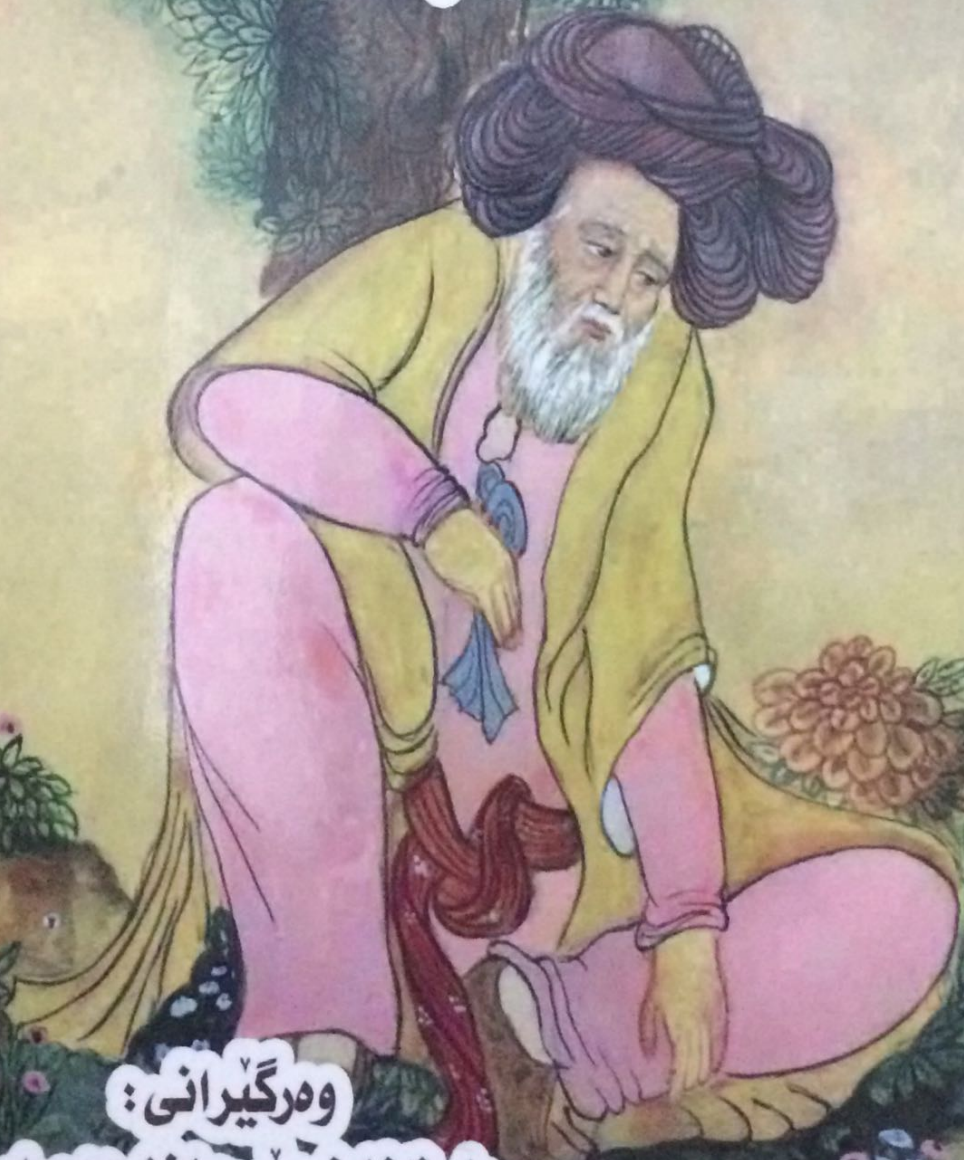


به سه رها ته کانی بالولی دانا

وهرگراوه له به سه رها ته کانی

(شیرین پنداندرز)



وهرگیرانی:

م/ زانا زوبیر حافز هه ورامی

بەسەرھاتەکانی بالۆلی دانا

وەرگیراوە ئە بەسەرھاتەکانی

(شیرین پنداندرز)

وەرگیڕانی ئە فارسیهوه بو کوردی

(م / زانا زوبییرحافز هه ورامی)

n

ناوی کتیب: به سهر هاته کانی بالوئی دانا
وهر گپراوه له به سهر هاته کانی " شیرین پنداندرز "
وهر گپیرانی: (م/ زانا زوی پیر حافز هه ورامی)

شوینی چاپ: چاپخانه ی چوارچرا

تیراژ: ۲۰۰۰ دانه

نرخ: ۲۵۰۰

دیزاینی ناوه وه: بیرون لوقمان

ناوه ندی بلا و کردنه وه: کتیبخانه ی بیخود

نۆبه تی چاپ: چاپی دووهم ۲۰۱۶

له بهر پیره به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان ژماره (۱۷۲۸) سالی
۲۰۱۴ ی پیدراوه.

۰۷۵۰۱۷۸۶۸۱۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ئەم كَتِيبە يەكئىكە لە بەناوبانگترین بەسەرھاتەكانى
بالۆل كە هيوادارم ئەو كردارو ڤەوشتانەى كە
پيويستە لەم چيرووك و بەسەرھاتانەى كە باس
دەكرىت، نامۆژگارى لى وەربگرين. وە ئەو كەسانەى
دەبخوينە وە سوودى لى ببينن.

كرمان مەمور ھەمت

ده یگوت. جار جاریش تانه و ته شهری له ئیشه کانی حکومتی
خه لیفه ی ئه و کاته ی ده دا. به م جوره هیش خه لکی زوریان خوش
ده ویست و باوه ریان زور پی بوو. به سه رهاته کانی ئه ویشیان وه ک
به رنامه یه کی ژیان به کار ده هیئا. هه روه ها چیرۆکه کانی ئه ویان له کۆرو
شوینه گشتیه کان باس ده کرد. به لام ئه مه ی ئیستا باس مان کرد یه کی که
له ئه و چه ند میژوو یانه ی که باس له بالۆل ده کات. چونکه دوره له
راستیه وه که ئیمامیک وه ک ئیمام موسی به که سیك بلیت خۆت وه ک
شیت لی بکه. ئه وه ی زور له راستیه وه نزیک بیت ئه وه یه که ده گێرنه وه
چه ند خویندکاریکی امام موسی (ر) ده لئین که له خزمه تی امام دا بووین
که بالۆل هاتوه و پی ی وتوه که چاره سه ریکم بو بدوزه ره وه امامیش
به یه ک پیت وتویه تی (ج) دواش که س پرس یاری نه کردوه که امام
مه به ستی چیبوه, هه ریه که و به مانایه ک لی ی تیگه یشتوه یه کی که له و
مانایانه به فارسی (جنون) که هه مان شیتیه. یه کی که تر له و مانایانه
(جلاء وه ته ن) واته ولات به جی هیشتن. یه کی که تر به مانای (جبال)
واته به ره و شاخ پویشن. به لام بالۆل له مانای شیتیه که تیگه یشتوه
خوی به شیت داناوه.

کۆرتە یەك له ژيانى بالۆل

بالۆل پيش ئەوهى خۆى وهك شيت دابنيت. ژيانىكى سادهى بووه و
له سه رئا مۆژگارىه كانى امام (ع) به ته واوه تى وازى له دونيا هينا و وازى
له خوشيه كانى دنيا هينا بوو. به پاروه نانيك قه ناعه تى ده كرد و
سه ريشى بو كه سانىكى وهك هارون الرشيد دانه نه نواند. خويشى زور
له وان به قورستر دانه نا.

ئەم پارچه شیعره فارسىه يش به مانای ئەوهیه.

قومی ملوک کعب که از روی سلگنت

گوئی کز احترام سلاگین کشورند

شاهان دلوق پوش که گاه حمایتی

زیر گلیمشان جم و خاقان کشورند

امروز از نعیم جهان چشم دوخته اند

فردا خود از کرشمه بفردوس ننگرند

منگربه چشم خوداردراین پا برهنگان

نزد خرد عزیزتر از دیده ترند

ادم بهشت را بدوگندم اگر فروخت

حقا که این گروه بیک جو نمیخرند

که سایه تی بالۆل

بالۆل له پاستیدا که سیکی به ته قواو تیگه یشتوو زانایه کی ته واو بوو.
تابلیت عاقل و زیره ک زۆرزان له وه لامدانه وه دا حازر وه لام بووه له
کیشه شه رعیه کان له گه ل که سه به ناوبانگه کانئ وه کاته دانیشتوه
پای خوئی داوه به لام له بهر شه وهی که خوئی وه ک شیت دانابوو
نهینه توانی زۆر قسه ی خوئی فهرز بکات.

له و کات و ساته ی شه ودا که بو بیانویک ده گه پان که خوینی برژینن.
هیچ مه جالیکی نه بوو جگه له وهی که خوئی وه ک شیت
دانابوو. جاریکیان هارون الرشید بیستی که یه کیک له خویندکارانی امام
موسی (ر) به ناوی (هشام ابن الحکم) به (یحیی ابن خالد برمکی)
وتبوی که زمانی بالۆل له (۱۰۰) هه زار شمشیر بو من زیانی هه یه به لام
عه جاییبه که تانیستا ماوه و هارون هیچی لی ناکات.

بالۆل و خواردنی خه لیفه

ده گێرنه وه که هارون الرشید خواردنیکی زۆر خۆشی بوو بالۆل نارد. نوینه ره که ی خه لیفه وتی ئەم خواردنه له لایه ن هارون الرشیده وه بوو هاتوه تا بیخۆی. بالۆل خواردنه که ی برد بوو سه گیک که له که لاهه یه کدا بوو. نوینه ره که بانکی کردو وتی ئەوه بوو خواردنی خه لیفه ت برد بوو ئەو سه گه ؟ بالۆل وتی بیده نگ به. تا سه گه که نه بیستوه ئەگینا نه ویش ده می لی نادا.

دانیشتی بالۆل له سه ر ته ختی هارون

پۆژیک بالۆل چوو بوو کۆشکی هارون که بینی شوینه که ی خه لیفه چۆله بی وهستان و بی ترس چوو دانیشت. پاسه وانه کانی هارون که ئەو وه زعه یان بینی دهس به جی چوون بوو ده ستیان کرد به لیدان و نازار دانی له سه ر کورسیه که هینایانه خواره وه. له و کاته دا هارون هاته ژووره وه و بینی که هارون ئەگریت. پرسیا ری کرد بوچی ئەگری؟ پاسه وانه کان هۆی گریانه که یان بوو باس کرد. هارون دهستی هینا به سه ر بالۆل داو دلنه وایی دایه وه. بالۆل وتی : من بوو حالی خۆم ناگریم بوو ئەوه ئەگریم که من چه ند چرکه یه ک چوومه ئەو شوینه ی تو ئەوه نده نازارم بینی به لام بوو تو ئەگریم که هه موو ته مه نت له و شوینه یه و چه نده نازارت ده دن و به خۆت نازانی, بیر له هه لسوکه وتی خویشت نا که یته وه.

بالۆل و بازارگانیک

پوژیک بازارگانیک به غدادی پرسیری له بالۆل کرد که چی بکرم تا قازانجیک زور بکه م؟

بالۆل له وه لامدا وتی ئاسن و لوکه .

پیاوه که چوو توژیک ئاسن و لوکه ی کپی و له دوکانه که ی داینا، دوا ی چه ند مانگیک قازانجیک زوری کرد. دوباره پوژیک تر بالۆلی بینی ئەم جارە پی ی وت هی ی بالۆله شیته ئەم جارە چی بکرم تا قازانج بکه م؟ بالۆلیش وتی پیازو شوتی. بازارگان چوو هه رچی سه رمایه ی هه بوو دای به پیازو شوتی له دوکان خه زنی کرد. به لام دوا ی ماوه یه کی که م پیازه کان وشوتیه کانی گه نی و له ناوچوون و زه ره ریکی زوری کرد. دهس به جی چوو بو لای بالۆل و وتی یه که مجار داوا ی رای توّم کرد وتت برۆ ئاسن و لوکه بکړه و قازانجیکم کرد به لام جاری دووهم ئەوه چ پیشنیاریک بوو که ته واوی سه رمایه که م له ناو چوو. بالۆل له وه لامدا وتی جاری یه که م که منت بینی وتت کاک شیخ بالۆل منت وه ک عاقل سه یر کرد بۆیه منیش له سه ر عه قل جوابم دایته وه. به لام جاری دووهم که منت بینی وتت شیته، منیش وه ک شیته ک جوابم دایته وه. بۆیه بازارگانه که شه رمه زار بوو و تیگه یشته.

(بالۆل له گه ل هاوړیکه ی)

که سیک که دەمیک بوو هاوړتی بالۆل بوو، پوځیکیان توژیک گه نومی
هه بوو بردی بو ئاشه وان که بیکات به ئارد، که کردی به ئارد له سهر
گویدریژه که ی باری کرد به پیکه وت که له بهردهم مالی بالۆل خه ریک
بوو تیپه ر بیټ گویدریژه که ی شهل بوو و نه ی توانی بهردهوام بیټ له
پوځستن بویه چووبانگی بالۆلی کرد داوای لی کرد که گویدریژه که ی
بداتی تا باره که ی بگه ینیتته ماله وه به لام بالۆل چونکه سویندی
خوارد بوو که گویدریژه که ی نه دا به که س وتی: گویدریژه که م له مال
نیه له وکاته دا دهنگی گویدریژه که به رز بویه وه و دهستی کرد به سه پین
پیاوه که وتی بالۆل گویدریژه که ت له ماله و تویش ئه لیبت له مال نیه؟
بالۆلیش وتی کابرایه کی سهیری تو ۵۰ ساله براده ری منی پروا به من
ناکه یټ و به گویدریژه که پروا ده که یټ.

بالۆل و پزیشکی کۆشکی هارون

باس ده‌که‌ن که هارون الرشید پزیشکی تاییه‌تی له یۆنانه‌وه بانگ کرد بوو بۆ کۆشکه‌که‌ی. که پزیشکه‌که‌ گه‌یشته به‌غدا هارون الرشید زۆر پزیزی لێ نواندو به‌ پزیزکی زۆره‌وه پیشوازی لێ کرد بۆ ناو کۆشکه‌که‌ی.

تا چند پۆژ به‌رپرسه ده‌سه‌لاتداره‌کانی هارون ده‌پۆیشتن بۆ لای پزیشکه‌که‌ بۆ چاره‌سه‌ر کردن، له پۆژی سێ یه‌م دا بالۆل له‌ گه‌ل چند که‌سیک هاتن بۆ لای پزیشکه‌که‌ له کاتی گه‌رمه‌ی قسه‌و یه‌کتر ناسیندا، له‌ نا‌کاو بالۆل پرسیا‌ری کردو وتی ئیشی تۆ چیه‌؟

پزیشکه‌که‌ یش که له پیشینه‌ی بالۆل ناگادار بوو پیا‌ن وتبوو که شیته به‌ مه‌به‌ستی رابواردن وتی من پزیشکم و ئه‌وانه‌ی که مردوون زیندویان ده‌که‌مه‌وه!

بالۆل بێ وه‌ستان وتی: تۆ زیندوه‌کان مه‌کوژه، مردوه‌کان پیشکه‌شت. که هارون وخه‌لکه‌که وه‌لامه‌که‌ی بالۆلیان بیست ده‌ستیان کرد به‌ پیکه‌نیکی زۆر قه‌ه‌ه‌یکی زۆر، بۆیه‌ پزیشکه‌که‌ زۆر پی‌ی ناخۆش بوو له‌ داخان به‌غدا‌ی به‌ جیه‌یشت.

بالۆل و ئامۇزگارى كردنى بۇ ھارون

پۇژىكيان بالۆل چوو بۇ لاي ھارون، ھارون وتى: ئامۇزگارىيە كم بكة:
بالۆل وتى: ئەي ھارون ئەگەر بينيت پۇژىك لىھ بيا بانىكدا ئاوى لى
نيە و تۆيش زۆر تىنوتە وە خەرىكە ئەمرى چى ئەدەي تاتۇزىك ئاوت
بدەنى، تاتىنويە كەت نەمىنى؟ وتى (۱۰۰) دىنار ئالتون .
بالۆل وتى: ئەگەر ئەو كەسەي ئاۋە كەي پى يە پازى نە بوو، چى تر
ئەدەي؟

ھارون وتى: نيوەي دەسەلاتى خۆمى ئەدەمى.
بالۆل وتى: ئەگەر ئاۋە كەت خوار دەو و توشى نە خۆشى (حبس
اليوم) بوويت بۇ چاك بوونە وەت چى ئەدەي تا چارەسەرت بكەن؟
ھارون وتى: نيوەكەي تىرى دەسەلاتم دەدەم بۇ چارەسەرم، بالۆل
وتى: كە واتە، بە دەسەلاتەكەي خۆتا مە نازە و خۆت بە زل دامەنى كە
مە مووى دەسەلاتت بايى تۆزىك ئاۋە، تخوا جوانتر ئەو نىە كە بۇ
خەلكى خوا باش بيت و چاكە بكەيت .

پوبه پوبونه وهی بالۆل له گه‌ل پیاویکی زانا

ده‌گێرپنه‌وه که پیاویکی زانای به‌ناویانگی خه‌لکی (خوراسانی ئێران) دیت بۆ به‌غدا، هارون الرشید که بیستی هاتوه، بانگه‌یشتی کرد بۆ کۆشکه‌که‌ی.

پیاوه زاناکه رویشت، خه‌لیفه پیشوازیه‌کی گه‌رمی لی کردو له لای خۆی داینیشانده‌ستیان کرد به‌ قسه‌ کردن، له‌م کاته‌دا بالۆلێش هات، به‌ ئه‌مری هارون پێگه‌یان دا بالۆل بێته ژوره‌وه، پیاوه زاناکه بالۆلی بینی به‌ ساده‌یی، به‌ هارونی وت به‌لامه‌وه سه‌یره که که‌سیکی وه‌ک تو ئاوا پێز له‌م جووره‌که‌سانه ده‌گریت و بانگیان ده‌که‌یت، بالۆل که تیگه‌یشت مه‌به‌ستی ئه‌وه ده‌م و چاوی گرژ کرده‌وه و تی: به‌ زانایی خۆت مه‌نازه و ئاوا سه‌یری منیش مه‌که. ئاماده‌م له‌گه‌لت پوبه‌پوبونه‌وه بکه‌م و به‌ خه‌لیفه‌یشتی سه‌لمینم که هیچ نازانیت.

پیاوه زاناکه له وه‌لام دا وتی: بیستومه تو شیتی، منیش ئیشم له‌گه‌لت شیتا نیه، بالۆل وتی: من دان به‌وه‌دا ده‌نیم که شیتم به‌س تو دان به‌ نه‌زانینی خۆتا نانیت.

هارون به‌ توره‌یی‌ه‌وه سه‌یریکی بالۆلی کرد وتی بێده‌نگ به‌: به‌لام بالۆل بێده‌نگ نه‌بوو به‌ هارونی وت ئه‌م پیاوه زۆر خۆی به‌ زیره‌ک ئه‌زانیت، ئه‌گه‌ر پاسه‌ ئه‌کات با پوبه‌پوو بونه‌وه‌یه‌ک بکه‌ین. هارون الرشید به‌ پیاوه‌که‌ی وت چ زه‌ره‌ریکی تیا به‌ تو پرسیار له‌ بالۆل بکه‌یت؟

پیاوه زاناکه وتی: من به مهرجیک پازی ئەبم ئەگەر جوابی
پرسیاره که ی منی زانی ئەوه ههزار دیناری دهدهمی ئەگەر وه لآمه که ی
منیشی نه زانی ئەوه ئەبی ئەوه ههزار دینار بدات به من.

بالۆل وتی من له مائی دنیا هیچم نیه پاره و پولیشم نیه به لآم
ئامادهم ئەگەر وه لآمی پرسیاره که ی تۆم دایه وه پاره که ی تۆ وه رگرم
و بیده م به هه زاران ئەگه ریش وه لآمه که ی تۆم نه زانی ئەوه من وه ک
خزمه تکاریک کار بو تۆ بکه م . پیاوه زاناکه قبولی کرد. پرسیاره که ی
ئاوا دهس پی کرد.

له مائی کدا ژنیک له گه ل میرده شه رعیه که ی خوی دانیشتوه هه روه ها
هه ر له و ماله دا نه فه ریک خه ریکی نوێژ کردنه و نه فه ریکی تریش
به پۆژوه له م کات و ساته دا پیاویک له ده ره وه بیته ژوره وه هه ر به
هاتنی ئەو ژنه که و میرده که ی که له ماله وه بوون له یه ک حه رام ده بن و
ئەو پیاوه ی که نوێژی ده کرد نوێژه که ی به تال ده بیته وه ئەو که سه ی
به پۆژوو بو پۆژوه که ی به تال ده بیته وه . ئایا ده زانی ئەو که سه کی
بوو؟

بالۆل یه کسه ره و بی وه ستان وه لآمی دایه وه وتی: ئەو که سه که
هاته ژوره وه پیشتەر هاوسه ری ئەم ژنه بووه پۆیشتوه بو سه فه ر له
سه فه ره که ی زۆری پیچوو هه والیان هیناوه که مردوه ئەو ژنه که
به ئەمری حاکی شه رعی بووه به هاوسه ری ئەو که سه که له پالیا
دانیشتوه پاره یان داوه به و دوو که سه یش که یه کیکیان بو پیاوه که که
مرددوه نوێژ بکات ئەوی تریشیان پۆژوو بگریت له م کاته دا پیاوه که ی

خۆی که پۆیشتبوو بۆ سهفهرو ههوالی مردنیان دابو له سهفه ریتهوه
به هاتنی پیاوه که ی خۆی ژنه که بۆ پیاوه دووه مه که حهرام ده بیته و
ئه و پیاوه یش که نوێژی بۆ مردووه که ده کرد نوێژه که ی به تال
ده بیته وه ههروه ها ئه ویشی که پۆژووی بۆ مردووه که گرتبو
پۆژووه که ی به تال ده بیته وه.

هارون الرشید و ئه وانه ی که له وی بوون به وه لام دانه وه ی بالۆل
سه ریان سۆرما و زۆر پی یان خوش بوو ده سخۆشیان له بالۆل کرد.
بالۆل وتی: ئیستا سه ره ی منه که پرسیار ت لی بکه م پیاوه که یش
وتی پرسیار بکه بالۆل, بالۆل یش وتی:

ئه گه ر ته شتیك پر له شیله و ته شتیك پر سرکه مان هه بیته و بمانه وی
(سه رکنه گه بین) ه دروست بکه ین, ئه گه ر قاپیک له سرکه که و قاپیک
له شیله که له ناو قاپیکی تر دا تیکه لی بکه ین بۆ دروستکردنی
(سه رکنه گه بین) دوا یی پیمان زانی که مشکیکی تیا بووه به چیا بزانی
مشکه که که له ناو کام ته شتیان بووه؟ پیاوه که زۆر بیری کرده وه
جوابی پی نه بوو.

هارون الرشید داوای له بالۆل کرد تا خۆی وه لامی پرسیاره که
بداته وه, بالۆل وتی: به و مه رجه ی ئه م پیاوه دان به وه دا بنی که
نه زانه و شتی وا نازانی. پیاوه که ناچار دانی به وه دا نا که نه زانه, بالۆل
وتی: ئه بیته مشکه که ده ر بینین و جوان به ئاو بیسۆرین, دوا ی ئه وه
که جوان له سرکه و شیله که پاک بوویه وه ناوسکی هه لئه درین و ئه گه ر
له ناوسکی دا سرکه بوو ئه وه له ناو ته شته سرکه که دا بووه

ئەگەریش شىلەي تىدا بوو ئەو لە ناو تەشتە شىلە كەدا
بوو. دەبىتتیش جوان شىلە كە پاك كەينەو، ھارون الرشيد و ئەوانەي
لەوى بوون ديسان ئافرینی بالۆليان كردو لە ئەو ھەموو زيرەكيەي
سەريان سۆرما، پياوھەكەيش ناچار كە مەرجه كەي دۆراند بوو ھەزار
دينارەكەي دا بە بالۆل و بالۆليش لە ناو ھەزارەكانى بەغدايا دا بەشى
كرد.

بالۆل و خزمەت كاريك كە لە شە پۆلى ئاو ئەترسا

باس دەكەن كە بازركانانكانى بەغدا لەگەل خزمەت كارەكانيان لە
بەغداوھ بۆ بەصرە بە پاپۆر كە وتبونە پى لە ناو پاپۆرەكەدا بالۆل و
چەند كەسيكى تريشى تىدا بوو، خزمەت كاريك زۆر لە شە پۆلە ئاوھەكە
دەترساو دەگريا. نەفەرەكانى ناو پاپۆرەكە زۆر بيتاقەت بووبون
لەگريانى ئەو خزمەت كارە، بالۆل بە بازركانەكەي وت با لەگەل
خزمەتكارەكەت قسە بكەم بەلكو بتوانم بىدەنگى بكەم. بازركانەكە
پازى بوو، بالۆليش دەس بە جى وتى بيخەنە ناو ئاوھەكەو، خزمەت
كارەكە تا نزىكى خنكاندن لە ناو ئاوھەكە مایەو، بالۆل وتى ئىستا
دەربىينن، خزمەت كارەكە كە ھاتەو ھەناو كەشتىەكە لە سوچىكدا
دانىشت و بىدەنگ بووبو.

نه وانه‌ی له ناو که شتییه که دا بوون به بالۆلیان وت حیكمه‌تی ئەم
نیشه چیبوو؟ چۆن ناوا بیده‌نگ بوو؟

بالۆل وتی: ئەم خزمه‌ت کاره قه‌دری ئەم که شتییه‌ی نه‌نه‌زانی که
که‌وته ناو ناوه‌که‌وه بۆی ده‌رکه‌وت که که شتییه‌که زۆر باشته‌ره له ناو
ناوه‌که‌و شوینیکی هیمنتره.

هارون و بالۆل

هارون الرشید بۆ مه‌به‌ستی چه‌ج کردن له به‌غداوه که‌وته ری گه‌یشت
کوفه‌ خه‌لکی کوفه له هه‌موو لایه‌که‌وه هاتن بۆ بینینی خه‌لیفه
هارون الرشیدیش له ناو کالیسکه‌که‌دا ئەو هه‌موو قه‌ره‌باله‌غیه‌دا
هه‌ستی به‌ دنیا‌یه‌کی تر نه‌کرد که ئەو هه‌موو خه‌لکه‌ هاتون بۆ سه‌یری
ئه‌و، کتوپر بالۆل له ناو ئەو خه‌لکه‌ زۆره‌دا بانگی کرد. هارون!
هارون!؟

هارونیش به‌و که‌سانه‌ی که له نزیک یا بوون وتی ئەوه کێ یه‌ ناوا به‌و
بی‌رێزیه بانگم ده‌کات؟ وتیان: بالۆله. هارون په‌رده‌ی کالیسکه‌که‌ی لا
بردو سه‌یری بالۆلی کرد. بالۆل وتی: قه‌ولیک هه‌یه له (قدامه ابن عبدالله
عامری) که باس له‌وه ده‌کات پیغه‌مبه‌ری خوا (د.خ) کاتی په‌جم کردن
شه‌یتان بینیم چه‌زهره‌ت که خه‌لکه‌که نزیک ئەبوونه‌وه خۆی دوور
نه‌نه‌بوه‌وه‌و له گه‌ل خه‌لکه‌که‌دا زۆر به‌ رێزه‌وه هه‌لس وکه‌وتی ده‌کرد.

به لام له م سه فره ی تودا ههست به زل زانینوو خه لکی به که م زانین
ده بینم.

هارون الرشید که گوی ی له م قسانه بوو دهستی کرد به گریانیک که
فرمیسه که کانی ده که وته خواره وه وتی: ئافهرین بالؤل که منت به خه بهر
هینایه وه، ئاموژگاریه کم بکه: بالؤل وتی: ئه ی خه لیفه تو ئه زانی که
خوا ئه وه موو ده سه لات و پله یه ی پی داوی که واته پی ی مه نازه و
خوات له بیر نه چیته وه، به قسه هیچ و پوچه کانی ده ورو بهرت
مه خه له تی، جوړیک ده سه لات به ریوه به ره که دوا ی مردنت ئه وانه ی تو
نابینن به بی درؤ باسی تو به باشه بکه ن، که واته حه ق بیژی و
یه کسانی بلاو بکه ره وه و ئه وانه ی که بی که س و داماون سته میان لی
مه که، تا تو له پیاو چاکه کان بیت. هارون وتی: (احسنت بارک الله
) ئاموژگاریه کی جوان بوو. ئه مری کرد خه لاتیکی بده نی، بالؤل وتی من
پیویستم به خه لاتی تو نیه، خه لاته که بده به وانه ی که پیویستیان پی
یه تی.

جا بالؤل پرووی کرده ئاسمان و وتی: من وتو هه ردوو کمان به نده ی
خواین، چون تو ئه بینیت و منی له بیر ئه چیته؟!

پرسیاری هارون له بالۆل

پۆژیک هارون الرشید له جه ویکی خوڤدا له کۆشکه که ی پوی کردبووه دیجله و سهیری شه پۆلی ئاوه که ی ده کرد. له م کاته دا بالۆل هاته ژووره وه هارون الرشید به پیکه نینه وه به خیر هاتنی بالۆلی کردو پیی وت دانیشه، دواپی پی ی وت بالۆل نه مرو پرسیاریکت لی ده که م نه گه زانیت نه وه هه زار دینارت ده ده می نه گه ریش نه ترانی نه مر ده که م هه ر لی ره وه بدخنه ناو ده ریا که وه. بالۆل وتی من پیویستم به پاره نیه به لام به مه رجیک پازی ده بم نه گه ر وه لامه که م زانی نه بیته (۱۰۰) که س له وانیه که له سجنه که ی تۆدان و هاوپی ی منن پزگاریان بکه ی نه گه ریش وه لامه که م نه زانی نه و کات بمخه ره به حره که وه، هارون قبولی کردو پرسیاره که ی به م شیوه لی کرد؟

نه گه ر مه ریک و گورگیگ و فه رده یه ک کامان هه بیته بمانه وی نه م سی شته یه ک به یه ک بیان به یینه نه و به ری نه م پوو باره وه چۆن نه توانین بیان به یین که نه گورگه که مه ره که بخوات و نه مه ره که کاکه بخوات؟ بالۆل وتی: یه که م جار مه ره که ده به یین و دواپی بیینه وه کاکه ده به یین دیسانه وه مه ره که نه هی نینه وه بو نه مبه ر دوا ی نه وه گورگه که ده بیینه نه و به ر نه مجاره بیینه وه مه ره که ده بیینه وه، ئاوا نه مه ره که کاکه ده خوات و نه گورگه که مه ره که ده خوات. هارون وتی (احسنت) وه لامه که ت ته واو بوو، بالۆل وتی ئیستا به ئینه که ت به ره سه رو نه (۱۰۰) که سه م بو پزگار بکه. خه لیفه نه مری کرد که داوا که ی بالۆل به

زوترين كات جى به جى بكن بالوليش به خوش حالیه وه شیتانه به
كۆلانه كاندا رای ده كرد

داواكارى هارون له بالۆل بۆ ئامۆزگارىهك

باس دهكهن پۆژيک هارون الرشيد له ريگه يه كدا تى ئه پهرى بالۆل
بينى كه سوارى دارىك بووه وهك مناله كان را دهكات. هارون بانگى
كرد.

بالۆل هاته پيشه وه و وتى ئيشت چييه؟ هارون وتى ئامۆزگارىهك
بكه: بالۆل وتى به چاوى دلّه وه سه يرى ئه و خه ليفانه ي كه له ناو
گۆرستانان بكه و ئه وه باشتري ئامۆزگارىه, كه باش ئه زانى ئه وانيش
له نازو نيعمه تا بوون و له ناو ئه و كۆشكه دا بوون كه توى تياى به لام
ئه وه تا هه موويان له ناوبستيک خاك و ماروميلكه دان, هه زار جار
په شيمانن له و كرده وه خرابانه ي كه كردوويانه, بزانه كه ئيمه يش
دووچارى هه مان شت ده بينه وه. هارون هه موو گيانى له رزى دووباره
وتى چيبكه م كه خوا ليم پازى بيت؟ بالۆل وتى: كرده ويهك ئه نجام بده
كه خه لكى خوا ليم پازى بيت, يه كسانى و دادپه روهرى بكه به
پيشه ت ئه و شته ي كه بۆ خۆتى به باش نازانى بۆ خه لكيشى به باش
مه زانه, نزاو ناله ي مه زلوم و سته م ليكراوه كان ببيسه؟ به وردى لى
بكو له وه و حوكم بكه, هارون وتى: (احسنت) بۆ تۆ ئه ي بالۆل به راستى
ئامۆزگارىهكى جوان بوو ئه مر ئه كه م قه رزه كه ي تۆ جى به جى
بكه ن. بالۆل وتى: حاشا دين به دين چۆن ئه بيت؟ ئه وه ي ئيستا له

لاته و هی خه لکه بیده ره وه و منه تیش مه که به سهر منا. هارون وتی
داواکاریه کی ترم لی بکه: بالؤل وتی داوام نه وه یه که گوی به
ناموژگاریه کانم بگری و جی به جییان بکه ی به لام به داخه وه ده سه لات
وای له دلت کردوه که هیچ ناموژگاریه ک ته سیرت لی ناکات. دواپی
داره که ی خسته پی و وتی دوور که ونه وه نه سبه که ی من جووته
نه وشینی نه مه ی وت و سواری داره که ی بوو و پای کرد.

نامۆزكار يكر دنى بالۆل بو فضل ابن ربیع

ده گيرنه وه پۆژيک (فضل ابن ربیع) وه زيری هارون الرشيد له ريگه يکدا
تی ئە پەری بالۆلی بینی له سوچیکدا دەست به ئە ژنۆ دانیشتبوو (فضل
) به دەنگیکى بهرز بانگی کرد بالۆل چیه که ی؟

بالۆلیش سهری بهرز کردوه و که بینی **فضله** وتی: له ئاخرو عاقیبه تی
تۆ ئە ترسم که تۆیش وهک (جعفر برمکی) توش بیت.

فضل تۆزیک ترساو وتی بالۆل من باسی جعفرم له یاده وه بیستوه
بهس له تۆو نه م بیستوه چه ز ئە که م بزانه چۆن کوژراوه بی که م وزیا.

بالۆل وتی: له وه زمانه دا (مه هدی کوپی منسور یحیی ابن خالد
برمکی) بو به پاوێژکاری هارون , له ماوه یه کی که م دا راویژکاریه که ی
خۆی دا به یحیی و جعفری کوپی , خوشه ویستی هارون بو چه عفه ر
وای لی هات که (عباسه) ی لی ماره کرد به لام پی ی وت جاریک دەست
دریژی نه کانه سهری , به لام جعفر به گوئی ی هارونی نه کرد , هارون که
ئهمه ی بیست , ئە وه موو خوشه ویستی ی که هه یبوو بو جعفر هه مووی
بوو به پق هه ر پۆژ بو بیانویهک ده گه را بو له ناوبردنی چه عفه رو
تایفه که ی , تاشه ویکیان به یه کیک له پاسه وانه کانی به ناوی (مه سروو)
وتی برو سهری چه عفه رم بو بیینه مه سروو ترساو سهری داخست و
بیری لی ئە کرده وه . هارون پی ی وت بوچی بیده نگ بوویت بیر له چی
ئە که یته وه ؟ مه سروو وتی: ئیشیکى زۆر قورسه خۆزگه پیش ئە م
ئهرهت مردبوومايه . هارون وتی: ئە گه ر ئە مره که م جی به جی نه که ی

وا ئه تڪوژم كه بالنده كان بوٽ بگرين. مه سروو ناچار بوو پويشت بو
مالي جه عفهرو به نار هه تيه كي زوره وه به ترسيكه وه ئه مره بي
ره حمانه كه ي هاروني پي وت. جه عفهرو تي: له وانه يه هارون له كاتي
هوشياريدا نه بوو بيت. دوايي په شيمان بيته وه. پروره وه به هارون
بلي كه منت كشتوه. نه گهر تا به ياني بينيت په شيمان نه بوو بويه وه,
ئه وه ئه و كات من يم و سه ري خوټ ته سليمي تو ده كه م. مه سروو زاتي
نه بوو داواكه ي جه عفهرو جي به جي بكات. به جه عفهرو وت تو وهره
له گلم له پشتي په رده كه وه بوسته و به لكو هارون خوشه ويستيه كه ي
توي بير كه ويته وه و له برپاره كه ي پاش گهز بيته وه, جه عفهرو قبولي
كردو به پي كه وت بو ئه و شته ترسناكه ي كه چاوه پي لي ئه كرد. كه
گه يشتنه نزكي په رده كه مه سروو به ترسه وه چوو بو لاي هارون.
هارون وتي: چيت كرد مه سروو؟ مه سروو وتي: جه عفهروم هيناوه له
دهره وه چاو پي ده كات, خه ليفه به توره ييه وه وتي نه گهر له
ئه مره كه م دوا بكه وي ئه وه تو پيش ئه و ئه كوژم, مه سروو ئيتر مه جالي
نه ماو چوو بو جه عفهريك كه جه سته يه كي جوان و يه كي له
به ناويانكه كان و زيره كه كان ي سه رده مي خو ي بوو, سه ري لي كرده وه و
هيناي بو هارون. هاروني بي رحم به وه ييش قه ناعه تي نه كرد, ئه مري
كرد هه موو تايفه ي به رمه كييه كان له ناو بهرن, هه رچيشيان هه بوو
داگيريان كرد, لاشه مردووه كه ي جه عفهريشيان له ناوه راستي شاري
به غدايا هه ليان و اسي تا سي پوژو دوايش سوتانيان.

ئىستا ئى فضل من له عاقبتهت ئىترسم تۆيش وه كو جه غفهرت
ليبيت.

فضل زور له قسه كاني بالول ترساو داواي كرد دوعاي بو بكات كه
سه لامهت بيت.

چيروكي دروست كردني مزگه وته كهي فضل بن ربيع

ده گيرنه وه كه فضل بن ربيع له شاري به غدا مزگه وتيكي دروست
كرد. ئه و پوژهي به ته ماي ئه وه بوو كه كه تيبه كهي بو بنوسون، له
فضل پرسيان كه چي به سهر كه تيبه كه وه بنوسين؟ له و كاته دا بالول
له وي بوو پرسباري كرد مزگه وته كه ت بو كي دروست كردوه؟

فضل جوابي دايه وه بو خوا.

بالول وتي: ئه گهر بو خوايه ناوي خوت مه نووسه.

فضل توپه بوو و وتي: بوچي ناوي خوم نه نوسم با خه لك بزائن كه كي
دروستي كردوه؟

بالول وتي: ئه گهر وايه له سهر مزگه وته كه ت بنوسه كه بالول
دروستي كردوه، فضل وتي: هيچ كات شتي وانا كه م، بالول وتي كه واته
تو بو ئه وه ئه م مزگه وته ت دروست كردوه كه خوت ده ربخهي وايش
بيت پاداشته كه ت له دهس ده رچووه، فضل له وه لامه كهي بالول

دلتهنگ و بیدهنگ بوو ، دوایی ووتی: بالۆل هرچی ووت ئه وه
بنووسن. بالۆلیش وتی ئایه تیک له قورئانی پیروژ بنوسن.

بالۆل و دزیک

باس ده کهن پۆژیک بالۆل جووتی پیلای پیلاوی تازه ی کپی بوو ، چوو بو
مزگهوت تا نوێژ بکات له و شوینه دا پیاویکی بینی که سهیری
پیلایه کانی ده کات ، زانی که به ته مای پیلایه کانیه تی ، له داخان
پیلایه کانی گرت به ده سیه وه و جا نوێژی کرد ، پیاوه که وتی به
پیلایه وه نوێژ دروست نیه ، بالۆلیش وتی: نه گه ر نوێژه که دروست نه بی
پیلایه کان نادزین.

پرسیاری هارون له بالۆل

پۆزێك بالۆل چوو بۆ لای هارون بێ وهستان له لای سه ره وهی هارون دانیشت. هارون زۆری پێ ناخۆش بوو، ویستی ته ریقی بکاته وه، به لام قسه ی نه کردو وتی: ئایا بالۆل ده توانیت جوابی پرسیاره که م بداته وه.؟ بالۆلیش وتی نه گهر بریار بدهیت مه رجه که م جی به جی بکهیت و پاشگه ز نه بیته وه وه کو جاره کانی تر. هارون وتی: نه گهر جوابی پرسیاره که م بدهیته وه نه وه هه زار دینارت ده ده می نه گه ریش نه توانی نه وه نه مر نه که م ریش و سمیلت بتاشن و سواری گویدرێژیکت بکه ن و له ناو بازار و کۆلانی به غدایا بت گێرن.

بالۆل وتی: من پێویستم به پاره نیه به لام به مه رجیک جوابت ده ده مه وه، هارون وتی مه رچی تۆ چیه؟ بالۆل وتی: نه گهر جوابی تۆم دایه وه نه بێ نه مر بکه ی می شه کان نه زیه تم نه که ن و نه ین به ده ورما. هارون تۆزیک بیده نگ بوو سه ری داخست و وتی نه وه مه حاله، می ش کوا به گوێ ی من ده کات. بالۆلیش وتی ده ی که سیك نه توانی نه مر به می شیك بکات چۆن چاوه ری لێ ده کریت؟ نه وانه ی له وی دانیشته بوون سه ریان سوپماو جواب و عه قلی بالۆلیان به لاوه سه یر بوو. هارونیش له قسه که ی بالۆل شه رمی کردو سه ری داخست، بالۆل که زانی هارون چاوه ری ی نه وه ده کات حه قی لێ بکاته وه. ویستی دلی بینیته وه، وتی به س قه ینا بێ مه رجیش جوابت ده ده مه وه: هارون وتی: نه وه چ داریکه یه کسال ته منیه تی و دوانزه لقی پێوه یه و له هه ر لقی کیش سی

گه لای پیوه یه و له سه ری هه رگه لایه ک پوناک و سه ره که ی تریشی
تاریکه؟ بالولیش یه کسه ر وه لایمی دایه وه: نه و داره سال و مانگ و پوژو
شه وه, هه ر سالیکمان دوانزه مانگه و هه ر مانگیکمان سی پوژه که
نیوه ی پوژو نیوه که ی تری شه وه. هارون وتی: احسنت زور ته واوه.
نه وانه یشی له وی بوون له وه لام دانه وه که ی بالول خوشحالیان
ده ربپی.

به خشیشی خه لیفه به بالول

پوژیکیان هارون الرشید مه بله غیک پاره ی دا به بالول بو نه وه ی بی
به خشیت به فه قیرو هه ژاران بالول پاره که ی وه رگرت و دوایی یایه وه
به هارون خوی. هارون وهۆکه ی چیه که داته وه به خۆم.
بالول وتی: هه رچی بیرنه که مه وه له خۆت هه ژارتی تیدا نیه, له بهر
نه وه پاره که ده ده مه وه به خۆت. چونکه ده بینم پاسه وانه کانی تو به
زوری شه ق باج له دوکانداره کان وه رده گرن و نه یهینه وه بو خه زینه ی
حکومه ت, له بهر نه وه وایزانه له تو فه قیرتری تیدانیه, بویه پاره که م
داوه به خۆت.

بالۆل وهارون

پۆرژیک هارون به بالۆلی وت: گه وره ترين نيعمه تي خوا چييه ؟
وتی: گه وره ترين نيعمه تي خوا عه قلّه , (خواجه عبدالله انصاری) له
مونا جاته كه يدا ده لئيت.

(خدواندا انكه را عقل دادی چه ندادی , و انكه را عقل ندادی چه
دادی)

له غه يبه وه باس له وه ده كه ن كه خوا ئه گه ر بيويّت شتیک له
مه خلوقی خوی بسينيتته وه يه كه م شت عه قلّه وه عه قلّيش يه كيكه له
رزقه كان بهس به داخه وه كه خوای گه وره عه قلی له من
وه رگرتوه ته وه .

بالۆل و دز

ده گيرنه وه كه بالۆل كه لاوه يه كي هه بوو، له ته نيشتي كه لاوه كه يدا
دوكانتيكي پينه چي هه بوو، كه په نجره ي دوكانه كه به رامبه ر كه لاوه كه
بوو. بالۆلش تۆزىك پاره ي له ژير خۆل دا له ناو كه لاوه كه شاربييه وه
هه ركات چه ني پيوست بووايه ده هات وبه شيكي لى
وه رده گرت، دووباره ده ي شاربييه وه، پۆژيكيان كه هات تۆزىك پاره
به ريت كه خۆله كه ي هه لدايه وه بينى پاره كه ي نه ماوه، زانى كه پينه
چييه كه بردويه تي، به لام دهنگه دهنگى نه كرد و چوو بۆلای
پينه چييه كه و له پاليا دانيشت، ده سي كرد به قسه كردن و بۆ ئه وه ي
مه شفولى بكات، وتى: برار ئازيز حيسابىكم هه يه بۆم
ده كه ي، پينه چييه كه وتى بلى: بالۆل چه ند كه لاوه يه كي ناو بردو له گه ل
ناوه كانيشياندا مه بله غىك پاره يشى ده وت و تا دوا جار وتى ئه م
كه لاوه يشم كه مالى منه ئه وه نه پاره ي تيايه، پينه چييه كه وتى، كۆي
هه موو پاره كان (۲۰۰۰ دینار) ده كات، بالۆل تۆزىك بيدهنگ بوو
وتى: ئيستا رينمونيه كم له تۆده وييت برام، پينه چي وتى چ
رينمونيه ك، بالۆل وتى: ده مه وييت هه موو پاره كانم لي ره دا بشارمه وه
چونكه ماله كه يشم لي ره دايه، تۆ ئه له ي چي؟ باشه يان نا؟ پينه چييه كه
وتى بيروكه يه كي زۆر باشه وه هه موو پاره كه ت بينه و لي ره
بیشاره وه. كه ماله كه ي خۆتى تيدايه.

بالۆل وتی: تۆ راست دهکە ی بابرۆم هه موو پاره کانم که له که لاوه کانی تر شار دوه ته وه دینم بۆ ئیره, نه مه ی وت و چوو دور که ته وه, پینه چیه که به خۆی وت باشتر وایه برۆم نه م تۆزه پاره یه ی که دزیومه بیخه مه وه شوینی خۆی تا هه موو پاره کانی تری که هینا به یه که وه بیدزم, پۆیشت پاره که ی خسته وه شوینی خۆی, دوا ی چند کاتر می ریک بالۆل هاته وه بۆ که لاوه که ی و بین ی که پینه چیه که پاره که ی هینا وه ته وه, بالۆل ی هه موو پاره که ی وه رگرت و سپاسی خوا ی کرد. که لاوه که ی به جیه یشت و چوو بۆ شوینی کی تر, پینه چیه که هه رچی چاوه پی ی کرد بالۆل نه هاته وه, دوا ی چند پۆژیک بۆی ده رکه وت که بالۆل فیلی لی کردوه.

(بالۆل و والی کوفه)

(اسحق بن محمد بن صباح) والی کوفه بوو. هاوسه ره که ی کچی کی بوو, والی بیتا قهت بوو نان و ئاوی له خۆی قه ده غه کرد بوو, بالۆل نه مه ی که بیست هات بۆ لای و وتی:

ئه ی والی ئه م غه م و په ژاره ییه بۆ چیه؟ والی وتی من هه زم ئه کرد منالیک کی کورم هه بوایه, به لام به داخه وه هاوسه ره که م کچی بووه.

بالۆل وتی: ئایا هه زت ئه کرد له جی ی ئه م کچه جوان و خنجیلانه یه, خوا کوریک کی شی تی وه کو منی پی به خشیا یه ی, والی زرده خه نیه کی

کردو سپاسی خوی کردو داوای خواردن و ناوی کرد، نیجازه یشی یا
خه لك بیټ و پیروز بایی لی بکه ن.

پرسیاری هارون له بالۆل سه بارهت به امام علی

روژیک بالۆل هات بو لای هارون، هارون نۆر خوشحال بوو، پرسیاری له
بالۆل کرد، ئایا علی ابن ابی طالب پله ی گه وره تره یان ابن عباس مامی
پیغه مبه ر (د.خ) بالۆل وتی نه گه ر وه لآمی راست بده مه وه دهم پاریزی ،
هارون وتی پاریزدای،

بالۆل وتی : علی (ر) دوا ی پیغه مبه ر (د.خ) گه وره ترین که س بوو له
ناوموسلماناندا ، له گه ل پیغه مبه راندا فره قی نیه ، چونکه که سیکی نازاو
زیره ک بوو له دیندا ، له گه ل نه ویشدا دینی خوا چی وتوه بی که م و زیاو
قوناغ به قوناغ جی به جی ی کردوه ، جگه له گیانی خوی مناله کانیشی
له به رامبه ر دینه که ی خودادا پیشکه ش کردوه ، له هه موو غه زه واته کاندا
له پیشی پیشه وه ی سوپاکه دا بووه و قه د نه بینراوه له شه ریکدا پشتی
له دوژمن بوو بیټ. پرسیاریان لی کرد نه ی علی (ر) بوچی ناگاداری
خۆت نیت له شه ره کاندا له وانه یه بیان وه یت شه هیدت بکه ن،

جوابی دایه وه و فره مووی: شه ر له ریگه ی خودادایه و بو هه وا
هه وه س نیه و هیچ رقیک نابینم ، گیانی منیش به ده س خودایه ، له
شه ریکیشدا بکوژریم به خواستی خوداو له ریگه ی خودادا بووه و نه

شانازیەك له وه گه وره تر كه له پى ی خوا بكوژریم منیش برۆمه لای
ئهو پیاو چاكانه ی خودا، ههروه ها كاتیک ئه میری باوه رداران بوو شه وو
پوژ ئیسراحه تی نه ده كردو ته وای كاتی خو ی ته رخا ن كرده بوو بو گيرو
گرفته كانی موسلمان ه كان و عیباده تی خوا ، دیناریکی (بیت المال) ی
خه سار نه ئه داو، جارێکیان عقیلی برای كه خیزانیکی زۆر بوون داوای
كرد كه جگه له وه ی كه له (بیت المال) به شی ده دریت شتیکی
زیاده یشی بدریتی، علی (ر) داواكه ی جی به جی نه كرد پى ی وت
وه ره ماله كه ی خو م ببینه ، عقیل كه وه زعی ژیا نی بینى شه رمی كردو
ئیترا داواكه ی دووباره نه كرده وه ، به ته وای والیه كان ئه مری ده كرد كه
زولم نه كه ن و به یه كسانی و دادوه رانه حوكم بكه ن ، وه هه ر والیه ك
زولمی بكردایه زۆر توپه ده بوو و جاری وایش لای ده برد له
پۆسته كه ی، ئه گه ر والیه كه یش خزمی بوایه .

هارون داوای لى كردو وتی: باشه به وه هه موو گه وره ییه ی بو چی
كوشتیان؟

بالۆل وتی: زۆربه ی ئه وكه سانه ی پاست بیژن و پاستی ناشارنه وه
ده یان كوژن، وه كو (عیسی بن مریم ع) وداودو یحیی و هه زاران
پینغه مبه رو پیاو چاكانه ی كه له پى ی خوا كوژران .

هارون وتی: ئیستا بۆم باس كه علی (ر) چۆن كوژرا؟
بالۆل وتی: له چه زره تی زین العابدین وه ده گێرپنه وه ، كه ابن
ملجم كه به نیه تی ئه وه هاتبو علی (ر) بكوژیت كه سیکی

له گەل خۆی هینابوو، ئەو کەسە لە خەویکی قولدا بوو هەرودەها
ابن ملجمیش خەوتبوو. ئەمیری باوەرداران کە هات بۆ مزگەوت
ئەوانەى خەوتبوون بە خەبرى هینانەوه بۆ ئەوهى نوێژەكەيان
بکەن، کە دەستیان کرد بە نوێژی جەماعەت ئەو مەلعونە بە
شمشیرەكەى یای لەو شوینە کە پێشتر لە شەپ (عمروبن عبدود) یابوی
لە سەرى موبارەكى. چونکە شمشیرەكەیشی بە ژەهره و تینالابوو،
دواى سى پۆژ گیانى موبارەكى تەسلىمى خوا کرد. لە کۆتا ساتەكانى
ژیانیدا پوی کرده منالەكانى و فەرموى، قسە و فەرمایشتەكانى
پێغەمبەران و صالحان و پیاو چاکان بۆ ئیوه باشتره، ئەگەر من بەم
جۆره مردم ئەوه بە قاتلەكەى من یەك جار زیاتر بە شمشیرەكە لى
ینە دەن و جەستەیشی پارچە پارچە نەکەن، ئەمەى فەرموو بى هۆش
بوو، دواى چەند کاتر میتریک کە بە هۆش هاتەوه، دوبارە فەرموى لەم
کاتەدا پەسولى خوام بینى کە فەرموى بە یانى بیت بۆ لامان ئەمەى
فەرموو و گیانى تەسلىمى خوا کرد. لەو کاتە ساتانەدا ئاسمان و زمین
بە لەرزە کەوتن و دەنگى ملاییکە کەن دەبیسرا.

لەم بارەیهوه شاعیر چەن خۆشى وتوہ.:

امشب لوای جوړو جفا مشرکین زدند

از ان شکست لگمھ به ارکان دین زدند

گفتی مگر که خانه ایمان خراب شد

زان صدمه ایکه بر بدر مومنین زدند

سکان آسمان همه در ماتم علی
تاج کرامت از سر خود بر زمین زدند
اب روان بکام جهان تلخ شد مگر
زهر جفا بچشمه ماه معین زدند
اهل ستم ز کشتن داماد گاوها
تیر الم به جان و دل یا وسن زدند
از این مصیبت و غم و اندوه اتشی
بر ساکنان روچه خلد برین زدند
یا از برای خاگر قگامه مشرکین
شمشیر کین بفرق امام مبین زدند
تنها نه فرق حیدر صفدر شکافتند
کان تیغ را بدست جهان افرین زدند
زان دم که تیغ کین به حسین علی رسید
خورشید و ماه داغ الم بر جبین زدند
شق القمر دوباره بعالم شد اشکار
زان چربتی که بر سر سلگان دید زدند
اه و فغان زینب ز کلپوم شد بلند
عمامه چون حسین و حسن بر زمین زدند

به سه راهاتی بیست و پنجهم دادوهره بالؤل

له بهردهم حاکم دا

ده گئرنه وه که له شاری به غدا بازرگانیک مه بوو ناوبانگی ده رکربوو
له نه مانهت داری و به ویزدانی، زۆربه ی که ل و په له کانی له شاره کانی
تر نه هیناو سوودیکی که می نه خسته سه ری له بهر نه وهیش زۆربه ی
خه لکی لای نه و شتیان نه کپی و زۆریان خوش نه ویست، له گه ل
نه وهیش بازرگانیکتر مه بوو که جوله که بوو و زۆر بی په حم و بی
ویزدان بوو شته کانی زۆر به گران نه فروشت، ئیشی پاره گورینه وهیش
ده کرد، هه رکه سیش پاره ی پیویست بوايه، وه کو قه رز به خه لکی
ده داو سوودیکی زۆری ده خسته سه ری، تا پۆژیکیان بازرگانه به
ویزدانه که پیویستی به پاره بوو، چوو بو لای بازرگانه جوله که کو
داوای پاره ی لی کرد. یه هودیه که یش که دۆژمنیه کی مه بوو، وتی من
به مه رجیک پاره به تو نه دهم نه وهیش نه وهیه که به لگه یه کی باوه
پیکراو و تا پویه کی مه زبوتم بو بینی له گه ل نه وهیش نه گه ر له کاتی
خویدا پاره که م بو نه گئیریته وه ده بی پارچه یه ک گوشت له هه
شوینیکی جه ستهت به وهی لی ی بکه مه وه، بازرگانه که یش چونکه
ئابروی له مه ترسیدا بوو، مه رجه که ی قبول کرد.

بازهر گانه که یش مسته مسه کانی بو هیناو وتی له کاتی خویدا
پاره که م نه گئیراوه نه وه نه وکات تو مه رجه که ت جی به جی بکه، (وه
چونکه هه ر ئیشه کانی خوا بی حکمهت نیه) بازرگانه که نه یتوانی له

کاتی خۆیدا پاره که بگيریتنه وه، به هودیه که یش ئەمە ی دەویست، چوو
بۆ لای حاکم و شکاتی لی کردو ئەو شتە ی که له سه‌ری ریکه وتیوون
بۆی باس کرد، حاکمیش که به سه‌رهاته که ی بیست وتی: بازرگانه که
ده‌بی حوکمه که ی به سه‌ردا بسه‌پینیت، ئەو جوله که یش چونکه دوزمنی
بوو، پارچه گۆشتیکی له جه‌سته ی وت که ئەگه‌ر پارچه گۆشته که ی لی
بکرده‌یه ته وه بازرگانه که ده‌مرد، له به‌ر ئەوه حاکم چه‌ند پوژیک
حوکمه که ی دواخست به‌لکو جوله که که په‌شیمان بییتوه. به‌لام
جوله که که کۆلی نه‌ئه‌داو له سه‌ر قسه که ی خۆی سووربوو، هه‌واله که له
شاردا بلأو بووبویه وه و خه‌لکی دلایان بۆ بازرگانه که ده‌سوتاو
هیچیشیان بۆ نه‌ئه‌کرا، بالۆل هه‌والی بیست و هات بۆ لای حاکم و وتی:
من ده‌توانم ببم به‌ پاریزه‌ری ئەم بازرگانه. حاکمیش وتی به‌لی
ده‌توانی، که باسه که ی بیست و حاکم بریاری ئەوه ی دا که حوکمه که
جی به‌ جی بکریت و چونکه به‌لگه‌کان ئەوه‌ها بوو که جوله که که
ده‌یوت، له‌و کاته‌دا بالۆل وتی جه‌نابی حاکم ده‌توانم دیفای لی
بکه‌م. حاکم وتی: به‌لی ده‌توانی، بالۆل چوو له‌ نیوان هه‌ردووکیان
دانیشت و وتی له سه‌ر قسه ی جوله که که ئەبی یه‌ک پارچه گۆشتی لی
بکه‌یتوه، ده‌ی پارچه یه‌کی لی بکه‌ره‌وه که خوینی لی نه‌یت ده‌بیست
یه‌ک پارچه نه‌ زیاتر نه‌ که متر بیست چونکه ئەو کات خۆت ده‌بیته پیاو
کۆژو هه‌رچیت هه‌یه ئەبی به‌ هی حکومه‌ت، حاکم که ئەم قسانه‌ی
بالۆلی بیست وتی ئافیرین (احسنت) به‌ راستی دیفاییکی

تەواو، جوله كەكەش ناچار بوو كۆل بدات چونكە نە يىتوانى
وابكات. حاكىمىش بېرىرى دا بەس پارەكەى بۆ بگىرىتتەو.

بەھەشت فرۆشتنى بالۆل

رۆژىك بالۆل لە نىك رۆبارىك دانىشتبوو چونكە بى ئىش بوو وەكو
منال بە قور خەرىكى دروست كردنى باغچە يەكى بچوك بوو، لەم كاتەدا
زوبىدە ھاوسەرى ھارون لە ویدا تىتە پەرى كە نىكى بالۆل بويەو
وتى: ئەو چىيەكەى؟ بالۆلىش وتى: بەھەشت دروست دەكەم
زوبەيدەش وتى لەو بەھەشتە نە فرۆشى بەمن؟ بالۆلىش وتى بەلى
ئەفروشم؟ زوبەيدە وتى بەچەن؟ بالۆل وتى بە (۱۰۰) دىنار.

چونكە ھاوسەرى ھارون دەيوست بەم جۆرە يارمەتەكى بالۆل
بدات، بۆيە يەكسەر بە خزمەتكارەكەى ووت (۱۰۰) دىنارى بدەرى بالۆل
وتى: با عەقدەكەيشت بۆ بنوسم، زوبەيدە وتى باشە بىنوسەو بۆم
بىنە، بالۆلىش پارەكەى لە نىوان فەقىر و ھەزارەكاندا دابەش كرد. ھەر
ئەوشەو زوبەيدە لە خەويدا بىنى كە باغىكى زۆر جوان كە لە
بەخەربونویشيا نە بىنىبوو ھەمووى كۆشكەكە بە ئالتون و شتى
برىسكەدارى جوان پارابوويەو، ھەر ھە جۆگە يەكى ئاوكە دەورد
بەرى بە گول و رەيحانەو درەختى جوان و كەنيزە يەكى زۆر دانرا بوو،
گرىبەستەكەيشيان بە ئاوى ئالتون نوسرابوو و پىيان دا، ئەمە ھەر ئەو

بەهەشتە بوو کە بالۆل باسی دەکرد، هەر کە لە خەو هەلسا زۆر
خۆشحال بوو خەو هە کە ی بۆ هارون گێپرایەو. کە پۆڤ بوویەو هارون
ناردی بە دواى بالۆل دا، هەر کە بالۆل هات وتى ئەو (۱۰۰) دینارو
یە کێک لەو بەهشتانەى کە بە زوبەیدەت فرۆشتوو بە منیشى بفرۆشه،
بالۆلش قاقا پیکە نیو وتى: زوبەیدەى هاوسەرت نەیبینى و کپى بەلام
تۆ کە بیستت جا ئەلێت ئەیکریم، بەلام بە داخەو بە تۆى نافروشم.

حوکمی قورسى هارون بۆ بالۆل و لى خوشبوونیشى

باس دەکەن کە هارون جاسوسیکی دانابو کە ئاگای لە بالۆل بیت کە
بزانیت چى دەکات و لەگەل کى هەلسوکەوت دەکات و لەسەر چ
مەزەبیکە،

دواى ماوەیهک جاسوسە کە هاتەو بە هارونى وت ئەو ی بۆم
دەرکەوت بالۆل زۆر (امام موسى بن جعفر) ی خوش دەویت و لەسەر
مەزەبى ئەو. هارون ئەمەى کە بیست ناردى بە دواى بالۆلداو پى ی
وت بیستومە تۆ یە کیکى لە موریدو مەنسوبەکانى (امام موسى) و
بۆ ئەویش بانگەشە دەکەیت، لەبەر ئەویش کە من ئازارت نە دەم خۆت
داو لە شیتى؟

بالۆل وتى: ئەگەر وابیت چیم لى دەکەیت؟ هارون بەم قسەیه زۆر
توڤەبوو بە مەسرورى وت: جلەکانى لەبەر دابکەنن و لەغاو و زینى

که‌ری بکه‌نه به‌رو له ناو کۆشک و چه‌مامی مالّه‌وه‌دا بیسورینه‌وه و
دواییش بیهینن و له به‌رده‌م خۆمدا سه‌ری بپه‌رینن.

مه‌سروریش جله‌کانی له‌به‌ر داکه‌ندو زین و له‌غاوه‌که‌ی کرده‌به‌ری و
له‌ ناو کۆشکه‌که‌و چه‌مامه‌که‌یش گێرایی و هینایه‌وه بو لای هارون تا
سه‌ری جیا بکاته‌وه، له‌و کاته‌دا (جه‌عفه‌ر به‌رمه‌کی) مابوو که بالۆلی ئاوا
بینی وتی بالۆلی چی کردوه؟

بالۆلی وه‌لامی یاوه‌و وتی چونکه قسه‌ی چه‌قم وتوه، خه‌لیف
جله‌کانی خۆی کردوه‌ته به‌ری من و خه‌لاتی کردوم.

هارون و جه‌عفه‌ر و ئه‌وانه‌ی له‌وی بوون ده‌ستیان کرد به‌ پیکه‌نین،
هارون بریاری دا لی‌ی خوش بیته‌ و ئه‌م‌ری کرد که جله‌کانی له‌ به‌ر
داکه‌نن و ده‌سیک له‌ جله‌کانی خۆی بده‌نی، به‌لام بالۆلی قبولی نه‌کردو
جله‌کانی خۆی له‌ به‌ر کردو کۆشکه‌که‌ی به‌ جی‌ هیشت.

بالۆلی و جل و به‌رگ و نان و جوو سرکه

ده‌گێرنه‌وه که بالۆلی زۆربه‌ی کاته‌کان له‌ گۆرستاندا داده‌نیشت،
رۆژیک وه‌کو پۆژه‌کانی تر له‌ گۆرستاندا دانیشتیبوو، هارونیش به‌
مه‌به‌ستی راو له‌و شوینه‌دا تیپه‌پی بالۆلی بینی و وتی ئه‌وه چییه‌که‌ی
بالۆلیش وتی: هاتومه‌ته شوینیکی که که‌سه‌کان غه‌یبه‌تی که‌س ناکه‌ن و
له‌ منیش هیچ چاوه‌پێ ناکه‌ن و ئازاریشم ناده‌ن. هارون وتی: ئایا

ده توانی پيم بليت كه له و دنيا پرسيارو وه لام چون ده كریت و من
ئاگادار بکه ی؟

بالۆل وتی: به خزمه تکاره کانت بلی له م شوینه دا ئاگریکی به قوه ت
بکه نه وه و تاوه یه کی گه وره بخه نه سه ری تا جوان سوور بیته وه
هارون نه مری کرد که وابکه ن که بالۆل وتویه تی. که جوان تاوه که سوور
بوویه وه بالۆل وتی: ئە ی هارون من به پی خاوه س ده پۆمه سه ره ئە م
تاوه یه و خۆمی پی ئە ناسینم و ئە وه ی خواردومه و له به رم کردوه
ده یلیم, دوا ی من تویش بروره سه ری و خۆتی پی بناسینه و چیت
خواردوه و چیت له بهر کردوه پی ی بلی. هارون وتی باشه:

بالۆل پۆیشته سه ری و به خیرایی وتی بالۆل ئە م جلانه و نان و جوو
سرکه, دابه زی قاچی نه سوتا. هارون هه ر که پۆیشته سه ری تا ویستی
خۆی بناسینیت قاچی سوتاو خیرا دابه زی, بالۆل وتی: ئە ی هارون
ئوه یه وه لام دانه وه ی ئە و دنیا, ئە وانی وه ک من ژیاون له خۆشیه کانی
دنیا چیژیان وه رنه گرتوه ئاسوده ن و ئە وانه یشی که وه ک تۆن له م
دنیا یه دا هه ر خه ریکی پاپواردنن ئە وه ئاسوده نین و تووشی گرفت
ده بن.

بیروکه یه کی بالۆل

ده گێرپنه وه پوژیک بالۆل له پێگه یه کدا تیئه پهری پیاویکی غه ربیی
بینی که سه ری داخستوه وه هه ردوو ده سستی له گیرفانیایه تی و زۆر
بیئاقه ته، بالۆل چوو پێشه وه وه سه لامی لی کرد. وتی: ئایا به تو
سته میك كراوه وا بیئاقه تی؟

پیاوه که جوابی داویه وه وه وتی: من پیاویکی غه ربیم و بوگه پان
هاتومه ته ئه م شاره چهند پوژیکه لی ره م و به مه به سستی هه مام کردن
چووم بو هه مام، چونکه ئه ترسام له دزو جه رده توژیک پاره و ئالتونم
هه بوو دام به دوکانداریك وهك ئه مانه تیك بیپارپیزیت، داوی چهند پوژیک
هاتمه وه بو لای دوکانداره که و وتم ئه مانه ته که م بده ره وه، به لام
دوکانداره که قسه ی ناشرینی به من وت و هه روه ها وتیشی تو شیتی
ئه مانه تی چی؟

بالۆل وتی. خه فته مه خو من ئه مانه ته که ته بو ده گێرپمه وه. بالۆل
وتی ناوونیشانی دوکانه که م بده ری. بالۆل دوکانداره که ی ناسی و وتی
به پیاوه که به یانی فلانه ساعته و هره بو دوکانه که و له گه ل منیش
قسه مه که با نه زانیته یه کتر ئه ناسین و داوی ئه مانه ته که ی لی
بکه: پیاوه که قبولی کرد. بالۆل یه کسه ر چوو بو لای دوکانداره که و وتی
من به ته مام برۆم بو شاری خوراسان و هه ندیک ئالتونم زیوم هه یه که

بهرامبه ربه (۳۰) هزار دیناره، نه گه ربه سه لامهت هاتمه وه نه وه
نه مانه ته که م بده ره وه و نه گه ریش تا نه و کاته نه هاتمه وه نه وه له لایه ن
منه وه وه کیل به و بیفرۆشه و مزگه وتیکی لی دروست بکه:

دوکانداره که زۆری پی خوشبوو، وتی کوره به سه رچاو که ی
نه مانه ته که نه هیئی؟ بالۆل وتی به یانی فلانه ساعت. بالۆل هاته وه بۆ
ماله فه قیرانه که ی توره که یه کی له چهرم دروست کردو پپی کرد له
ناسن و ورده شوشه جوان توره که که ی به ست به یانیه که ی له فلانه
ساعه تدا پۆیشت بۆ دوکانه که و دوکانداره که که توره که که ی بینی زۆر
خۆش حال بوو وایزانی نه وه هه مووی ئالتونه، له و کاته دا پیاوه
غه ریبه که هات و داوای نه مانه ته که ی کرد دوکانداره که له بهر پیزی
خۆی و بۆ نه وه ی بالۆل شکی بۆ نه بات وتی به شاگرده که ی برۆ
نه مانه ته که ی نه م پیاوه بیینه له مه خزنه نه. شاگرده که زوو
نه مانه ته که ی هیئا، پیاوه که یش لیدا پۆیشت و دوای خیری بۆ بالۆل
کرد.

هارون و پياويكى فيل باز

ده گيرنه وه كه پياويكى فيل باز هات بو لاي هارون (خليفه
عباسي) خوي به بازگان ناساند.

هارون الرشيد له و شت و مه كانه ي وهك ئالتون و شتي دهس كه
بازرگانه كه له ولاته كان هينا بووي پرسياوي ده كرد؟ نه و پياوه و اباسي
شته كانی ده كرد، به تاييه تي ئالتون و زيوه كانی و لاتی (هيند) هارون بی
نه وه ی بیبيني حه زی لی ده كرد. هه روه ها وتی به خليفه، له هيند
مه له ميكي به هيز دروست ده كه ن كه نه گه ر كه سيكي ته مه ن (٦٠)
سالان لی ی بخوات وه كو كه سيكي ته مه ن (٢٠) سالان گه نج و جوان
ده بيته وه.

خليفه به بی قه راری تامه زروي نه و مه له مه وه هه نديك له ئالتون و
زيوه كان بوو كه پياوه فيل بازه كه باسي كرد.

بويه هارون وتی: بو نه و شتانه چه نت پيوسته تا بوم بيئي،
پياوه كه وتی: بو هه مووی (٥٠٠٠٠) هزار دينار.

هارون پاره كه ی حه والهي گه نجينه ی حكومه ت كرد تا بيداتي
پياوه كه پاره كه ی وه رگرت و چووه وه بو ولاتی خوي،

خليفه تا ماوه يه ك چاوه پي نه و پياوه ی كرد به لام هيچ خه به ريك
نه بوو، هه ركات بيري نه كه وته وه زور بيताقه ت نه بوو،

پوژيک كه (جه عفر به ر مه كي) و بالول وچه ند كه سيكي تريش له وي
بوون باسي نه و پياوه فيل بازه هاته پيش، خليفه وتی: نه گه ر نه و

پیاوهم دەس که ویت چەند ئەو وەنە ی پارە که ی لی ئە سینمە وە که لە
منی وەرگرت، ئە مریش ئە که م سەری جیا بکە نە وە و بیکە ن بە دەروازە ی
شاردا با ببیت بە پەند بو خە لکان. بالۆل قا قا پیکە نی و وتی: ئە ی
هارون حکایە تی تۆ وە کو حکایە تە که ی که لە شیرو پیرە ژن و پێویە که یە.
هارون وتی: ئە م باسە ی که لە شیرو و پێوی و پیرە ژنە چۆنە بۆمان
باس بکە.

بالۆل وتی: باس دە کە ن که توله سە گیک که لە شیریکی پیرە ژنیکی بە
دەمە وە بوو و پای ئە کرد، پیرە ژنە که یش بە دوایدا پای ئە کرد و هاواری
ئە کرد فریام که ون توله که که لە شیرو ۲ کیلویە که ی منی پفاند. توله که
بە دەم پرا کردنە که وە بیری ئە کردە وە بو ئە م پیرژنە درۆ ئە کا کوا
که لە شیرو که ۲ کیلویە، لە و کاتە دا پێویە ک گە یشتە توله که و وتی بیر لە
چی ئە که یتە وە؟ توله که پودا وە که ی بو باس کرد.

پێویە که وتی تۆ که لە شیرو که دابنی با من بیکیشم بزانی چەند
کیلویە؟ هەر که توله سە گە که که لە شیرو که ی دانا پێویە که
که لە شیرو که ی پفاندو بە دەم پێگە وە دە یوت بە پیرە ژنە که بلی بیخاتە
سەر حیسابی من ئە م که لە شیرو. هارون که ئە م چیرۆکە ی بیست
پیکە نی و ئافە رینی بالۆلی کرد.

هارون و ماسی گیر

ده گپږنه وه که خهلیفه هارون الرشید به کیك له بۆنه په سمیه کان له گه ل زوبه یده ی هاوسه ری دانیشتبوون خه ریکی یاری شه تره نچ بوون، بالؤل هات و ئه ویش دانیشت و سه یری ئه وانى کرد، له و کاته دا ماسی گیریک هات و زه و بییه که ی به مه به ستی رپزگرتن ماچ کرد. ماسیه که ی زور گه وره و جوانی بۆ خهلیفه هیئا، هارون ئه و پوژده زور دلئى خوش بوو ئه مری کرد (۴۰۰۰) مه زار دیناری بۆ بیئن، زوبه یده به م ئیشه ی هارون ناره زایی ده ربپی و وتی: ئه م پاره یه زوره بۆ ئه و ماسی گیره ، چونکه تو هه موو پوژیک پاره ده ده ی به و که سانه ی که خزمه تی ولات ئه که ن، ئه گه ر که متر له و پاره یه بده ی به وان ئه وه ده لئین ئیمه له و ماسی گیره که مترین، ئه گه ریش زورترین بده ییتى ئه وه خه زینه که له ماوه یه کی که م دا پاره ی تیا نامینى،.

هارون قسه که ی زوبه یده ی به دل بوو وتی ئیستا ئه لئیت چیبکه م؟ زوبه یده وتی ماسی گیره که بانگ بکه و بلئى ماسیه که نیره یان می ئه گه ر وتی می بلئى نامانه وه ی و ئه گه ریش وتی نیره هه ر بلئى نامانه وه ی ئه وکاته مه جبور ئه بیئت پاره که بینیتته وه ماسیه که به ریته وه .

بالؤل وتی: واز له و ماسیگیره به ینه به قسه ی ژن مه خه له تی؟ هارون وتی قه یناکاو ماسی گیره که ی بانگ کردو وتی ماسیه که نیره یان می؟

ماسی گیره که دوباره زهویه که ی ماچ کردو وتی ئەم ماسیه نه نیره
نه می ، نیره مووکه .

هارون ئەم قسه یه ی ماسی گیره ی به دل بوو ئەمەری کرد (٤٠٠٠)
هەزاری تری بدهنی . ماسی گیره که پاره که ی وه رگرت و خستیه ناو
توره که یه که له قادرمه کان که ویستی دابه زئی یه که دیناری لی که وته
خواره وه ، ماسی گیره که خۆی دانه وان دو پاره که ی
وه رگرت وه ، زوبه یده به هارونی وت ئەم پیاوه زۆر بی وه فایه نه و
هه موو پاره یه شی وه رگرت وه که چی له یه که دیناری خوش
نابیت ، هارونیش بیتا قهت بوو دووباره ماسی گیره که ی بانگ کرده وه ،
بالۆلش دیسان وتی وازی لی بیته به گوئی ی ژن مه که ؟ هارون
وتی نا ئەم پیاوه زۆر بی وه فایه ، بو حازر نیت یه که دیناریش
بیته نه سیبی غولامه کانم و وه رت گرت وه ؟ ماسی گیره که
دیسان زهویه که ی ماچ کردو وتی من بی وه فا نیم به لکو (خۆی)
ی مالیک ناکه م و خویدان بشکینم ، که دیناره که م لی که وته
خواره وه بینیم دیویکی پاره که ئایه تی قورئانه و دیوه که ی
تریش ناوی خه لیفه یه بۆیه به جوانم نه ئەزانی که پاره که
بکه ویته ژیر قاچ دووریشه له ئەدهب . هارون دیسان قسه که ی
ماسی گیره که ی به دل بوو ئەمەری کرد (٤٠٠٠) هەزاری تری
بدهنی ، دوایی هارون به بالۆی وت من له تو شییت ترم چونکه

تۆسى جار به ربه ستي منت داوه به لام به گويم نه كردي بو به
گوئى ژنه كه م كرد تاوا زهره رم كرد.

پرسیارکردنی هارون له باره‌ی امین و مامون

ده‌گیرنه وه که پۆژیک بالۆل چوو بو کۆشکه که ی هارون له نیوه ی
رینگه دا گه‌یشت به هارون، هارون پرسى بالۆل بو کوی ئه‌چی؟
بالۆل وتی بو لای تو ئه‌هاتم. هارون وتی منیش ئه‌پۆم بو مه‌کتبه
خانه تا له نزیکه وه وه‌زعی مناله‌کانم امین و مامون بزانه چۆن؟
ئه‌گه‌ر تو حه‌زه که ی وه‌ره له‌گه‌لم.

بالۆلیش وتی باشه به‌یه‌که وه پۆیشتن و گه‌یشتنه مه‌کتبه له و کاته‌دا
امین و مامون بو چه‌ند ده‌قیقه‌یه‌ک مۆله‌تیان له مامۆستا که یان
وه‌رگرتبوو. چوو بوونه ده‌ره وه.

هارون وتی: مامۆستا وه‌زعی مناله‌کانم چۆنه؟ مامۆستایش وتی
امین که کۆری زوبه‌یده‌یه‌که که سه‌روه‌ری هه‌موو ژنه عه‌ره‌به‌کانه به‌لام
زۆر بی عه‌قل و ته‌مه‌له، به‌لام به‌ عه‌کسه وه مامون زۆر زیره‌ک و
عاقله. هارون وتی وانیه و قبولی نه‌کرد.

مامۆستایش پارچه کاغه‌زیکى خسته ژیر ئه‌و فه‌رشه‌ی که مامون
دائه‌نیشیت. خستیکیشی خسته ژیر ئه‌و فه‌رشه‌ی که امین دائه‌نیشیت.
دوای چه‌ند ده‌قیقه‌یه‌ک هه‌ردووکیان هاتنه وه و باوکیان بینى

زەوېيە كە يان ماچ كړدوو چوڼ دانېشتن، مامون هر كە دانېشت سە يري
سقفه كە و ئەم لاو ئەولاي ئە كړد. ماموستا وتي ئەو چييه بۆ له
دالغە ياي ؟ مامون وتي: له و كاته وه هاتومه ته وه و دانېشتوم واهه ست
ئە كەم زه وي به قەد پارچه كاغە زيك نزم بووه ته و يان سەقفه كە به رز
بووته وه، دلنيام كە شويني دانېشتنه كەم به قەد پارچه كاغە زيك
به رز بووه ته وه.

ماموستا پړوي كړده امين و وتي: تويش هەستيكي وات هەيه ؟ امين
وتي ناوه لا هيچ هەست ناكەم، ماموستايش زه رده خەنه يه كي كړدو
پړوي كړده هەردوو كيان و وتي بۆچەند كاتيک بړونه دەر وه، ماموستا
پړوي كړده هارون و وتي سپاس بۆ خۆا بۆت سەلمينرا، خەليفه وتي
باشه هۆكەي چييه ؟

بالۆل وتي ئە گەر ماموستا ئيزنم بدات وه لامت دەدمه وه ؟ هارون
وتي چي ئە زاني بيلي،

بالۆل وتي: زيره كي و وريايي منالّ دەر گەر پيته وه بۆ دوو شت، يه كەم :
ئە گەر پياو و ژن به دل و خوشه ويستي به يه كە وه جووتبن ،
منالّە كانيان زيره ك و وريا ئە بن ، دووه ميش ئە وه يه ئە گەر ژن و پياو
جوړي خوئينيان يه ك بيت و خزميش بن ، ئە وه زۆر زيره ك نابن، به لام
ئە گەر هەردوو كيان جوړي خوينه كە يان جياواز بيت و خزم نه بن ئە وه
منالّيكي زيره ك و ورياو به هيژ دەر ئە چن، نمونه يشي له دارو درهخت و
ئاژە له كاندا دياره، ئە گەر داريكي ميوه له گەلّ داريكي ميوه ي تردا
په يوه ني بكه ين ميوه ي ئە و زۆر خوشو به ناوبانگ دەر ئە چييت،

ئەگەر رېش كە روئەسپ بە يەكەوہ جووتبن ئەوہ ھېسىرىكى زىرەك و
جوان و بە ھىزى لى دەرئە چىت.

بۆيە امين تۆزىك گىژە، لە بەرئەوہ يەكە تۆ و خاتو زوبە يىدەى
ھاوسەرت جۆرى خوینەكە تان وەك يەكە و ھەروہا خزمىش، مامونىش
بۆيە زىرەكە چونكە داىكى خزمى تۆ نىە و جۆرى خوینەكانتان يەك
نىە،

ھارون جوابەكەى بالۆلى بە دل بوو وتى لە شىتتىك لەوہ زىاتر
چاوەرپى چىبىكەم، بە لام مامۆستا لە دللى خۆيدا قسەكانى بالۆلى بە
تەواو دەزانى.

گفتوگۆی بالۆل و زانا یهك

پۆژئیک زانا یهك له مهكته به كه یدا خه ریکی دهرس وتنه وه بوو،
بالۆلش له سوچیكددا دانیشتبوو گوئی گرتبوو بۆ دهرسه كه، زانا كه له
بهینی دهرسه كه دا وتی : امام جعفر صادق سی شت ئه لئیت كه بۆ من
قورسه تیگه یشتنی.

یه كه م : ئه وه یه كه ئه لئیت شهیتان له ناو ئاگری جههنه مدا عه زاب
ده ریت، له كاتیكددا شهیتان خۆی له ئاگره ' چۆن ئه بیئت دوو شتی وهك
یهك ئازاری یهك بدهن. دووهم : ئه وه یه كه ئه لئیت ناتوانی خوا ببینی
له كاتیكددا كه سیك كه ههست به بوونی ئه كه ییت چۆن ناتوانی به چاوه
ببینی؟

سی یه م : ده لئیت سه به بی فاعیل هه ر فیعله كه ی خۆیه تی، له كاتیكددا
ئو شتانه ی كه بینیومانه شتیکی تر ده لئیت و ئه ویش ئه وه یه كه ئه و
شته ی به نده ی خوا ده یكات له لایه ن خوا وه یه و هیچ په یوه نده ی
به كه سه وه نیه.

كه زانا كه قسه كانی ته واو كرد بالۆل كلۆخاکیکی بۆ زانا كه
وه شانده به ئیراده ی خوا پارچه كلۆكه دای به ناوچاوی زانا كه داو
ئازاری پی گه یشت، بالۆل یه كه سه ره پای كرد، قوتابیه كانی ئه و زانا یه
پایان كرد به شوین بالۆلدا و گرتیان، بردیان بۆ لای خه لیفه هارون به
مه به سستی شكات كردن، پرودا وه كه یان بۆ باس كرد،

بالۆل وتى: با زاناكه بيٽ ئه وكاته بۆتان باس ئه كه م بۆ وام
كردوه, كاتى زاناكه هات, بالۆل وتى: له منه وه چ سته ميگ به
تۆ گه يشتوه؟ زاناكه وتى: پارچه كلۆيه كت دا به ناوچاوماو
ئازارم پى گه يشت, بالۆل وتى ئازارم پى پيشان بده, زاناكه وتى
ئازار كوا پيشان ده دريٽ؟ بالۆل وه لامي دايه وه و وتى:
توخوت نه توت شتيك ئه گهر هه بيٽ ده بى ببينريٽ هه روه ها
ره خنه ت له ئيمام جعفرى صادق ده گرت و ده دوت كه چۆن
ئه بيٽ خواى گه وره هه بيٽ و نه توانى ببينى, كه واته راست
نه كرد,

دووه م من تۆم به پارچه كلۆيه ك بريندار كرد كه له خاكه, كه واته
ئه و ووته يه يشت كه ئه توت چۆن دوو شتى وه ك يه ك يه كتر ئازار
ئه دهن.

سى يه ميشيان ئه وه يه كه ئه وشتانه ي كه خه لكى ئه يكه ن له لايه ن
خواويه, كه واته ناتوانى تاوانبارم بكه ي؟ زاناكه كاتى ئه مه ي بيست
وازي هيناو و كۆره كه ي به جى هيشت.

پرسیار و وهلامی هارون و بالۆل

دهگێرنه وه که هارون الرشید بۆ سه فه ری حه ج به ری که وت ، بالۆل
چوه به رده م ریگه که ی راوه ستاو به دهنگی که ی به رز هاواری کرد ،
هارون هارون ، خه لیفه پرسیا ری کرد نه وه دهنگه کییه ؟ وتیان بالۆله شیته ،
هارون بالۆل بانگ کردو پرسیا ری لی کرد وتی من کییم ؟ بالۆل وتی : تو نه
که سه یت که نه گه ر که سیک له رۆژئاوا دا سته میکی لی بکریت تو تاوانباری ، هارون
رۆژ بیتا قه ت بوو و دهستی کرد به گریان . وتی نیستا داوای چی نه که ی با بو ت
جی بی جی بکه م ؟ بالۆل وتی نه گه ر نه توانی نه و گونا هانه ی که کردوومه
لیم خوش بیت و بم خه یته به هه شت ، هارون وتی کوا من نه توانم نه و
شته بکه م ؟ به لام نه توانم قه رزه کانت بۆ بده مه وه ، بالۆل وتی قه رز به
قه رز نادریته وه ، تو خۆت قه رزاری خه لکی نه و شتانه ی که له خه لکت
وه رگرتوه بیان ده رۆ ، مالی خه لک مه ده به من ، هارون وتی بریار
نه ده م مووچه یه کت بۆ بپر نه وه تا ماوی پیویستت به هیچ نه بیت . بالۆل
وتی نیمه هه موومان به نده ی خواین ، چۆن ده بیت خوا رزقی تو بدات
و رزقی من نه دات ؟

(خەلاتى ھارون بە بالۆل)

پۆژىكىيان ھارون ھەرمانى كىرد تا خەلاتىك بىدەن بە بالۆل ، كاتىك كى خەلاتە كەيان دا بە بالۆل، ھەرى نەگرت و وتى ئەم مالا بىدەن بەر كەسەى كە لىتان ھەرگرتوۋە ، پۆژىك ئەبىت كە ئاۋىنە يەك بىت و داۋا لە خەلىفە بىكات ، خەلىفە ىش لەو پۆژە دا دەستى بە تال بىت و داۋاى پەشىمان بوونە ھە بىكات . بەم قىسانە ھارون ھەموو كىيانى ترسىكى لى نىشت و دەستى كىرد بە گىيان و وتى بالۆل پاستە كەى .

(سوۋدى دوعاى بالۆل)

دەگىرنە ھە كە ھەرەبىك و شترە كەى تۆشى نە خۆشىك بوۋبوۋ بە ناۋى (جىرب) . خەلكى پىيان و تىبوۋ بىپوات (رۆن گەرچك) ى بۆ بىننىت و لى ى بدات . ھەرەبە كە سوۋارى و شترە كەى بوۋ بىپوات بۆ شارو پۆنە كە بىكرىت ، نىزىكى شارە كە بوۋى ھە بالۆلى بىنى ، لە گەل بالۆلدا كۆنە ھارپىە تىكى ھە بوۋ پى ى وت بالۆل و شترە كەم توشى نە خۆشى (جىرب) بوۋە ووتوبانە كە پۆن گەرچكى لى بىدەم چاك ئە بىتە ھە . بە لام من باۋەرم ھەى ئە گەر تۆ دوعاى خىرى بۆ بىكەى چاك ئە بىتە ھە . بالۆل وتى ئە گەر پۆن گەرچكە بىكرىت و تىكەلى دوعا خىرە كەى منى بىكەى لە وانەى ھە شترە كەت باش بىتە ھە ، ئە گىنا دوعا كەى من بە تە نىا سوۋدى نىە .

(ئامۆزگارى كردنى بالۆل بۆ عبدالله مبارك)

دەگىرنەوۋە كە پۇژىك عبدالله كوپى مبارك بە مەبەستى بىننى بالۆل
دانا چوو بۆ بىابان، بالۆل جل و بەرگىكى واى لە بەر نە بوو الله الله
دەوت، عبدالله چوو پىشەوۋە سەلامى لى كرد. بالۆل جوابى يارە ،
عبدالله وتى ئەى شىخ تكات لى دەكەم ئامۆزگارىيەكم بىكەى كە چۆن
لەم دنيايە بژىم و گوناھ نەكەم، من كە سىكى گوناھكارم و ناتوانم پىش
نەفسى خۆم بگرم ،پىگەيەكم پىشان بدە تا مبارك رزگارى بىت.

بالۆل فەرمووى: ئەى عبدالله من خۆم گىرۆدەم چاوپىرىى چى لەمن
ئەكەيت؟ من ئەگەر عەقلم ھەبوايە پىيان نەئەتم شىت؟ قسەى شىت چ
سوودىكى ھەيە ، برۆ بۆ لاي كە سىكى ژىرو عاقل، عبدالله وتى: يا شىخ
شىت بە ئىشى خۆى وريايە كەواتە قسەى راست لە شىتەوۋە بىبىستى
تەواوۋە. بالۆل بىدەنگ بوو، عبدالله دووبارەى كردوۋە وتى: يا شىخ نا
ئۆمىدم مەكە بە ھىواى تۆ ھاتووم.

اگر بىنى كە نابىنا و چاھست

اگر خاموش بنشىنى گنا ھست

بەونىتەوۋە كە بىروام بە تۆبوۋە پىگەيەكى دوورم بىوۋە تا تۆ

پىگەيەكم پىشان بدەيت بۆ بىدەنگ بوويت؟

بالۆل سەرى بەرز كردهوۋە وتى: ئەى عبدالله پىش ھەموو شتىك من

چار مەرجم ھەيە و ئەبىت بەلنىم بدەيتى لەم مەرجم شىتانەى من

پاشگەز نەبىتەوۋە ، ئەو كاتە ئامۆزگارىيەكت دەكەم تا رزگار

بیت و باست نه که ن، عبدالله وتی ئەو چوار مەرجه چیین فەرموو
پازیم .

بالۆل وتی مەرگی یه که م ئەوه یه کاتیگ گوناھیگ ده که بیت و
بی ئەمری خوا ئەکه بیت دوا ی ئەوه پزقی خوا مه خو، عبدالله
وتی ئەه پزقی کی بخۆم ؟ بالۆل وتی: تو که سیکی ژیری و
بهنده ی خوایشی که واته چون بی ئەمری خوا ئەکه بیت و پزقی ئەویش
ئەخۆیت .

عبدالله وتی قسه که ت ته واوه، مەرگی دووه م چیه ؟ بالۆل فەرمووی
هه رکات ویستت گونا ه وتاوان بکه ی دوا ی ئەوه به سه ر خاک و زهوی
خوادا دامه نیشه، عبدالله وتی : ئەم مەرجه له یه که م قورستره، چون
ئەبیت هه مووی مولکی خوایه. بالۆل وتی: ده ی عه یب نیه پزقی بخۆیت
و له مولکی ئەودا بژیت و بی ئەمری خوا بکه بیت ؟ هه روا که خوا خوی
فەرموویه تی (ان الینا ایابهم ثم ان علینا حسابهم).

عبدالله وتی: مەرگی سی یه م چیه ؟ بالۆل فەرمووی : ئەگه ر ویستت
گونا ه و بی ئەمری خوا بکه بیت ، برۆ له شوینیگ بیکه که خوانه ت
بینیت ناگای له تو نه بیت ، عبدالله وتی ئەم مەرجه له هه ردوکیان
قورستره چون ئەبیت ؟ خوا له هه موو شتیگ ناگاداره و له هه موو
شوینیگیش هه یه، بالۆل وتی ئەوه نده عاقلی و ده زانی خوا له هه موو
شوینیگ هه یه، که واته چون پزقی خوا ئەخۆیت و له مولکی ئەو ئەژیت
و له حزوری خوایشا بی ئەمری خوا بکه بیت. که خۆت به بهنده ی

ئەویش ئەزانى، ھەرودھا خىواي گەورە لە قورئاندا دەفەرمىت، (ولا
تحسبن الله غافلا عما يعمل الظالمون) ياننى گومانى ئەبى كە خىواي
گەورە ئاگاي لە ھەموو سىتەمىكە كە سىتەمكارەكان دەيكەن.

عبداللە وتى راستەكەى مەرجى چوارەم چىيە؟ بالۆل فەرموى :
مەرجى چوارەم ئەو ھەيە كە لە و كاتەدا كە ئىزرائىل ھات و فەرمىانى خوا
جى بە جى بىكەت، تۆ بلى جارى پە لە مەكە تا لە گەل خزم و كەسم دا
مال ئاوايى بىكەم و داواي گەردن ئازايان لى بىكەم و ئەوكاتە گيانم
بىكىشىت. عبداللە وتى : ئەم مەرجە لە ھەمووى قورستەرە، چۆن قافىض
مەجالم دەداتى ھەناسە ھەلكىشم و ئەو شتانە بىكەم، بالۆل فەرموى
:ئەى پىاوى عاقل تۆ ئەزانى كە لە مرگدا ھىچ مەجالىك نىيە، قافىض
ھىچ دەرفەتىكت ناداتى ھەر گوناھىكت ھەبى ئەجل كە ھات
گەرانە ھەى نىيە، ھەرودھا خوا فەرموويەتى (فاذا جاء اجلهم لا
يستأخرون ساعة ولا يستقدمون) ئەى عبداللە ھەستە ھەو بەخەبەر
بەرە ھە قسەى راست لە شىتە ھە بىستە، واز لە لوت بەرزى بىنەو
ھوشياربەرە ھە بۆ دواپۆرت شت كۆكەرە ھە چونكە رىگە ھەكى دورو
درىژت لە بەردەمدايە، لەم تەمەنە كورتنە سوود ھەرگەرە، ئىشى ئەمرۆ
مەخەرە سبەينى چونكە لەوانە ھە نەگەيتە سبەينى، تاكاتت ھە ھە
كردە ھەى چاك كۆ بىكەرە ھە بۆ دوا رۆژت، عبداللە ئەمانەى كە بىست
سەرى داخست و كەوتە بىر كوردنە ھە، بالۆل فەرموى : عبداللە تۆ لە
منى شىتە ھە ئامۆژگارىت وىست كە بۆ بەيانىت بەكارى بىنى بۆ سەرت
داخست. لە رۆژى كۆتايىدا چۆن ھە لامى فرىشتەكان دەدەيتە ھە؟

ئىستا تو بۇ حىساب پاكى بەلام ئايا لە دواروژدا ناترسى، عبدالله
سەرى بەرز كرده وە وتى: يا شىخ ئاموژگار يىه كانت بە دل و بە گيان
بيستم ئە و چوار مەرجه يشم قبولە ، من بكة بە موريدى خوت . بالؤل
فەرموى: ئەى عبدالله بەندەى خوا هەرچى بكات ئەبيت بە ئەمرى خوا
بيكات، هەرچى بليت و ببىستيت ئەبى ئەمرى خوا بييت، كەواتە بەندەى
خوايە . بالؤل دانا ئە و كەسە بو كە خەلكى بە شىتيان دەزانى و
ئاموژاى هارون الرشيد بوو لە خزمەتى (امام جعفر صادق ع) دەرسى
خويندبوو . يەكك بوو لە زانايانى كاتى خوئى ، چونكە واينزانىبوو ئەم
رؤيشتو و بە (امام موسا) ي وتو و بروات چونكە بە تەمان بيكوژن، لە
بەر ئەو و تيان ئەبيت بالؤل سزا بدرىت چونكە هەوالى داو بە (امام
موسا) لە بەر ئەو لەسەر قسەى امام خوئى بە شىت لەقەلەم داو . تا
لە دەستى هارون رزگارى بييت . بۆيە بالؤل جار جار دەپويشته دەره وە لە
بيابانە كاندا بە بى جە دەسورايە وە وەك شىتە كان .

گفتوگۆکردنی بالۆل و شیخ جنید

دهگیرنهوه که شیخ جنیدی به غدادی به نیازی سه‌هه‌ر بوو بویه
چوه ده‌هه‌وه‌ی شارو موریده‌کانیش به دوا یا ، شیخ هه‌والی بالۆل
پرسی. موریده‌کان وتیان: ئه‌و پیاوه شیته ئیشی چیت پییه قوربان؟
شیخ وتی بۆم په‌یدا بکه‌ن ئیشم پییه‌تی، موریده‌کان زۆر گه‌ران تا له
بیاباندا دۆزیانه‌وه، شیخیان برد بۆ لای بالۆل. کاتی که شیخ چوو بۆ
لای بینی خشتیکی له ژێر سه‌ه‌رییدا یه‌ و واق و پرمه‌وه، شیخ سه‌لامی لی
کرد. بالۆل وه‌لامی سه‌لامه‌که‌ی داوه ، وتی تو کیت؟ شیخ وتی من
جنیدی به‌غدادی. بالۆل وتی تویت ئه‌ی ابولقاسم؟ وه‌لامی داوه به‌لی
منم. بالۆل وتی هه‌ر ئه‌و که سه‌ه‌یت که ریگه به خه‌ک پیشان ده‌ده‌یت.
شیخ وتی به‌لی: بالۆل وتی: ده‌زانی چۆن خواردن ده‌خویت؟ شیخ وتی
: (بسم الله) ده‌که‌م و له‌به‌رده‌م خۆم ده‌خۆم و تیکه‌ی بچوک ده‌که‌م و
ده‌یخه‌مه لای راستی ده‌مه‌وه‌و یه‌واش یه‌واش ئه‌یخۆم سه‌یری که‌س
ناکه‌م و له‌کاتی نان خواردندا خوايشم له‌ بیره. هه‌ر تیکه‌یه‌ک ئه‌خۆم
((الحمد لله)) ده‌که‌م و دوايشم ده‌ستم ده‌شۆم. بالۆل هه‌لساو باوه‌شی
کرد به شیخداو وتی تو ده‌ته‌ویت ریگه به خه‌ک پیشان بده‌ی که‌چی
هیشتای نازانی خواردنیش بخویت؟ بالۆل چوو به‌ریگه‌ی خۆیدا ،
موریده‌کان وتیان یا شیخ ئیمه نه‌مانوت ئه‌وه شیته. شیخ وتی :
شیتیکه به ئیشی خۆی وریایه .. قسه‌ی راست لای ئه‌وه، چوو به‌دوا یا
وتی من ئیشم به‌وه، بالۆل گه‌یشته که لاوه‌یه‌ک و دانیشته. جنید

گه یشت به نه و ، بالؤل وتی تو کییت؟ شیخ وتی: شیخ به غدادیم که
 نازانم خواردن بخوم، بالؤل وتی: تو که خواردن نازانی بخویت، نهی
 نه زانی قسه بکهی؟ شیخ وتی به لی: بالؤل وتی چون قسه نه کهیت؟
 وتی: قسه زور ناکه م و له کاتی ناوه ختا قسه ناکه م قسه کانم له ناستی
 نه و که سه یه که قسه ی له گهل نه که م، خه لکی به خواو ره سوله که ی
 ده ناسینم، نه وه نه قسه ناکه م که خه لک بیتا قهت ببن، موراعاتی خه لک
 نه که م که قسه بکه ن . بالؤل وتی: حگه له خواردن قسه کردنیش
 نازانی، هه لساو به جی ی هیشت، موریده کان وتیان قوربان نه مانوت
 شیته، له شیت چاوه ری چی ده که ی؟ جنید وتی من ئیشم پی یه تی
 ئیوه نازان، دوویاره دوا ی کهوت تا پی ی گه یشت، بالؤل وتی تو
 چیت له من ده ویت؟ که سیک نه زانیت خواردن بخوات و قسه بکات،
 ئایا ده زانیت بخه ویت؟ شیخ وتی به لی نه زانم. بالؤل وتی چون
 نه خه وی؟ شیخ وتی: دوا ی نویژی عیشاو ورده کان نه خوینم ئنجا
 نه چمه جیگا و نه خه وم، بالؤل وتی: بوم ده رکهوت که شیوازی
 خه وتنیش نازانی، ویستی هه لسیت و بروات ، شیخ که واکه ی گرت و تو
 زاتی خوا فیرم بکه: بالؤل وتی : تو دانایت ده کردو نهت وت هه مور
 شتیک ده زانم که چی ئیستا خوت به نه زان دا نه نیت، تو فیرد ده که م:
 نه وانه ی تو نه یلیت فهرعه کانن و نه صله کانت نهوت. نه صلی نان
 خواردن نه وه یه که بزانی نه و تیکه یه که ده ته ویت بیخوی حه لاله یان
 حه رام؟ شیخ وتی ((جزاک الله خیرا)) . له قسه کردنیشا ده بیت دلت
 پاک بیت و له بهر په زای خوا قسه بکهیت و هیچ رق و کینیکت نه بیت

ئەگەر وانە بیئت بیدەنگی زۆر باشترە. لە خەوتنیشا ئەوەی وتت فەرعه
، ئەصل ئەوەیە پیش خەوتن دلت لە قین و حەسەد بەرامبەر
موسلمانان پاك بیئت و مالى دنیا لە دلتا نەبیئت، بە دەم خەووە زیكری
خوا بکەیت ، تا ئەخەوی، جنید دەستی بالۆلی ماچ کردو دعای خیری
بو کرد . موریدەکان که حالی شیخیان ئاوا بینی بەرامبەر ئەو که سەی
بە شیئیان دەزانی ، قسەکانی خۆیان لەبیر کرد. سوود لەم گفتوگۆیە
ئەویە که که سیک لە فیر بوون توشی عەیبە نابیئت هەروا که جنید لە
بالۆلەوه فییری خواردن و قسەکردن و خەوتن بوو.

رۆیشتن بۆ حەمام لە گەل ھارون

پۆژیک ھارون الرشید لە گەل بالۆلدا چوو بۆ حەمام . خەلیفە بە گالتەوہ وتی بالۆل ئەگەر من خزمەتکارت بومایە چەن ئەژیام؟ بالۆل وتی : (۵۰) دینار . خەلیفە بە تورەییەوہ وتی : شیتە ھەر ئەوزینە کە بەستومە بە خۆمەوہ بایی (۵۰) دینارە , بالۆل وتی منیش ھەر نرخێ ئەوزینەم وت ئەگینا خەلیفە ھیچ نرخیکێ نیە .

بالۆل و حاکم

دەگێرنەوہ کە سیک چەن منالیکێ ھەبوو و بە نیازی سەفەری حاج بوو بۆیە ھەزار دیناری ئالتونی ھینا بۆ لای حاکم و وتی بە شاھیدی جەنابی حاکم و دارو دەستەکەئێ ئەم بپرە پارەییە تەسلیمی حاکمی دەکەم ئەگەر لەم سەفەرە نەگەرەم و ئەوہ ئێوہ بە شاھیدبن حاکم چەنیک لەو پارەییەئێ بۆخۆئێ ویست بیدات بە منالەکانم , ئەگەریش بە سەلامەت گەرەم و ئەوہ ئەمانەتەکە بدەنەوہ بە خۆم .

کاتی کە کەوتە پری بە ئیرادەئێ خوا ئەجەلی ھات , ھەر کە منالەکان گەیشتنە تەمنی بالفی چون بۆ لای حاکم و داوای ئەمانەتەکەیان لێ کرد . حاکم وتی : بە شاھیدی شاھیدەکان و لە سەر وەسیەتی باوکتان

مهرچن حەزم کرد دەتاندەمی ، بۆیە حاکمە که وتی من تەنھا (۱۰۰) دینارتان دەدە می. منالەکان هاواریان لی بەرز بویەو و وتیان ئەمە ناحەقیە. حاکم وتی بەوانە ی که لەوی دانیشتبوون که ئیو شامیدی دەدەن که باوکی ئەم منالانە (۱۰۰۰) دیناری یا بە من و وتی ئەگەر مردم و نەهاتمەو بە دلی خۆت بیان دەری ؟ هەموویان وتیان بەلی شامیدی دەدەین. حاکم وتی : کهواتە من لە (۱۰۰) دینار زیاتریان نادمی ، منالە داماوەکان واقیان و پماو بە هەرکەسیان دەوت که س نەبوو پێگە چاره یەکیان بۆ بدۆزیتەو ، تا هەوالە که بە بالۆل گەشت. بالۆل لەگەل منالەکان هات بۆ لای حاکم و وتی بۆ حەقی ئەم هەتیوانە نادهیت ؟ حاکم وتی : باوکیان وەسیەتی وای کردو هەمنیش لەو زیاتریان نادمی. بالۆل وتی لەسەر قسەکی خۆت و وەسیەتی باوکیان ئەو هە ی که دەتەو هیت (۹۰۰) دینارە کهواتە دەبیت ئەو (۹۰۰) دینارە بدەیت بە منالەکان و (۱۰۰) دینارە که وەرگریتەو بۆ خۆت چونکه باوکیان وتویەتی ئەو هە ی که خۆت دەتەو یت بیان دەری تۆیش (۹۰۰) دینارت دەو یت کهواتە بیدە بە منالەکان ، حاکم قسە ی پینەماو مەجبور بوو (۹۰۰) دینارە که بدات بەو هەتیوانە .

پرسیاری ھارون لہ بالۆل دەر بارەى شەرابەوہ

رۆژیک بالۆل ھات بۆ لای ھارەون، خەلیفە ووتى پرسىارى ئەمرۆم
لەسەر ھەرام و ھەلآلى شەرابە. ئەگەر کەسێک تریّ بخوات ھەرامە؟
بالۆل وتى: نا، خەلیفە وتى: ئەگەر دواى خواردنى تریکە ئاو بخوات
بە دوايا چى؟ بالۆل وتى کیشە نیه. خەلیفە وتى دواى خواردنى تریکەر
ئاو کە تۆزیک لہ بەردەم خۆردا دابنیشیت چى؟ بالۆل وتى ديسان هیچ
کیشە یەك نیه. خەلیفە وتى: ئەى بۆ ھەر ئەم ترییە لہ گەل ئاودا
دەیدەنە بەر خۆرو ھەرام ئەبیت.

بالۆل وتى: ئەگەر تۆزیک خۆل بکەن بەسەر یە کیکدا ئازارى
پیدەگات؟ ھارون وتى: نا، بالۆل وتى ئەگەر تۆزیک ئاویش بکەن
بەسەریا چى؟ ھارون وتى نا ئازارى پى ناگات. بالۆل وتى: ئەگەر ھەر
ئەو خولە لہ گەل ئەو ئاوہ تیکەل ی بکەن و بیدەن بە دەم خۆردا و بییت
بە خشت ئەو کاتە بیدەن بەسەریا چى؟ ھارون وتى: ئازارى
پیدەگات. بالۆل وتى: کەواتە بە تیکەل بوونى ئاو خول و سەر ئازارى
پینگە یشت کەواتە بە تیکەل بوونى تری و ئاو شتیك دروست دەبیت
کە شەرى خوا ھەرامى دەکات. دیارە زەرەرى بۆ مرۆڤ ھە یە بۆیە
ھەرامە. خەلیفە لہ وەلامە کەى بالۆل سەرى سۆرپما و ئەمرى کرد لہ
پاداشتى ئەو وەلامە جوانە دا دیاریە کى بە نرخى پیشکەش بکریت.

ناموزگاری کردنی هاوریك له لایهن بالولهوه

دهگیرنهوه کهسیک گویدریژیکی جوانی به هه دیه هیئا بو حاکمیک. ئەوانه ی که لهوی دانیشتبوون کهوتنه وهسف کردنی گویدریژه که که ئەمه شانیه تی ئەمه بالیه تی ، یه کیك له و کهسانه که لهوی دانیشتبوو به فشه وه وتی: من دهتوانم ئەم گویدریژه فییری خویندنه وه بکه م، بویه حاکم بریاری داو وتی تو که ئەوقسه یه ده کهیت ئەبی بیسه لمینیت، کابرا نه یزانی چون په شیمان بیته وه به ناچاری داوای کاتی لی کرد. حاکم وتی: ۱۰ رۆژ کاتت هه یه ئەگه ر فیرت کرد ئەوه خه لاتیکی باشت ده که م ئەگه ر نه توانی ئەوه ئەتکوژم، کابرا گویدریژه که ی هیئا یه وه بو مالله وه نه یده زانی چیبکات ، ناچار مالی به جی هیشت و هات بو بازار، له بازاردا بالۆلی بینی چونکه بالۆلی ده ناسی وه ستاو کیشه که ی بو باس کرد. بالۆل وتی: چارت لای منه بهس به و مه رجه ی جاریکی تر له خۆته وه قسه نه کهیت که ناتوانی جی به جی بکه ی، کابرا وتی به سه رچاو، بالۆل وتی: یه ک پۆژی ته واو خواردن مه ده به گویدریژه که، دوا ی پۆژیک توژیک جو بخه ره ناو چه ند لاپه ریکی کتیبیکه وه جا بیخه ره به رده م گویدریژه که و یه واش لاپه ره کان هه لده ره وه، چونکه گویدریژه که برسیه تی لاپه ره کان هه لده داته وه و جو که ده خوات ، ئەم ئیشه هه موو پۆژیک دووباره ی

بالۆل و ئەستیرەناس

دەگێرنەووە کەسیک هات بو لای هارون الرشید و خووی بە ئەستیرەناس ناساند . بالۆلیش لەوێ بوو ، ئەستیرەناسە کە لای بالۆل دانیشت . بالۆل وتی ئەتوانی پێم بڵێت لە لای کێ دانیشتوویت؟ پیاوێ کە وتی نازانم ، بالۆلیش وتی: تۆ کە دروسیگەت ناناسی چۆن ئەتوانی لە ئەستیرەکان ئاسمان هەوال بێنی ، ئەو پیاوێ بە قسە کە ی بالۆل تیگ چوو کۆرە کە ی بە جی هیشت .

بالۆل و پیاویکی فیلّ باز

ده گێرنه وه که بالۆل دیناریکی ئالتوونی به دهسته وه بوو یاری پی ده کرد. پیاویکی فیلّ بازیش که بیستبووی بالۆل شیته، هاته پیشه وه و وتی: ته گه رئه و دیناره م بده ییتی منیش (۱۰) دانه له ورهنگهت پی ده دم. بالۆلیش که پاره کانی بینی و زانی که پاره کان ئالتون نی و ته زویره، وتی به و مه رجه ی سی جار وه ک گویدریژ بسه پینی قبوله، پیاوه که وتی باشه و سه پانی، بالۆل وتی: ده ی که ره گیان وانه زانی نازانم بۆ ئه وه هاتووی پاره ئالتونه که ی من ببهیت و پاره ته زویره کانی خۆتم بده ییتی، پیاوه که ئه مه ی که بیست له بالۆله وه ده ست به جی پای کرد.

پرسیاریک ده رباره ی قه ومی لوط

له بالۆلیان پرسى که چه زره تی لوط چ جور قه ومیک بوون؟ بالۆل وتی له ناوه که یدا وادیاره پیغه مبه ری لات و خویری بووه، وتیان چۆن ئه توانی ئاوا به پیغمبه ریک بی پیزی بکه ی، بالۆل وتی من بی پیزیم نه کردوه، مه به ستم قه ومه که ی بوو، درویشم نه کردوه.

پرسیاری پیاویکی له باره‌ی شه‌یتانه‌وه

ده‌گیرنه‌وه پیاویکی زۆر ناشیرین و بی‌ئەخلاق بە بالۆلی وت
هه‌زه‌که‌م شه‌یتان ببینم نازانم چیبکه‌م؟ بالۆل وتی ئە‌گەر ئاوینه‌ت له
ماله‌وه نیه‌ برۆ له ئاوێکی پاکدا سه‌یر بکه شه‌یتان ئە‌بینی.

بالۆل و خزمه‌تکار

ده‌گیرنه‌وه یه‌کیک له خزمه‌تکاره‌کانی هارون الرشید ماستی
خواردبوو توژیکی به ریشیه‌وه جی‌ مابوو بالۆلی بینی ، بالۆل وتی ئە‌وه
چیت خواردوه ، خزمه‌تکاره‌که به مه‌به‌ستی پابواردن وتی گوشتی
کووتر، بالۆلیش وتی من پیش ئە‌وه‌ی پیم بلێیت ئە‌مزانی چیبیت
خواردوه . خزمه‌تکاره‌که وتی: چۆن زانیت . بالۆل وتی: پارچه‌یه‌کی
به‌ریشه‌وه جی‌ ماوه .

رۆیشتنی بالۆل و هارون بو‌راو

رۆژیکیان خه‌لیفه‌و دارو ده‌سته‌که‌ی به مه‌به‌ستی پاوکردن چوو بوونه
ده‌ره‌وه‌ی شار بالۆلیشیان له‌گه‌ڵ بوو، له ناکاو ئاسکیک ده‌رکه‌وت
خه‌لیفه‌ تیریکی بو ته‌قاند به‌لام به‌ری نه‌که‌وت، بالۆل وتی (احسنت)

خه ليفة به توور په ييه وه وتی نه وه گالته م پی ده که ی؟ بالؤل وتی
(احسنت) که ی من بو ناسکه که بوو که باش پای کرد.

بالؤل و خاوهن خانوو

ده گيرنه وه که بالؤل چوو بوو بو شاری به سره، بالؤل که سی نه نه ناسی بوی
ژوریکي گرت به کری بو چن رۆژیک، به لام نه و ژوره نه وه نه کونه بوو که
په شه با یا بارانیک بیاریایه، داره کان ده که وتنه جیره جیر، بالؤلش چوو بو لای
خاوهن خانوه که وتی: نه و ژوره ی داوته به من زور ترسناکه، به
هه لکردنی باو باران دهنگ له دیوارو سه قفه که ی به رز نه بیته وه.

خاوهن خانوو که که سیکی گالته چی بوو، وتی: عه بیی نیه نه وه
هه موو بونه وه ریک ته سببحات وزیکری خوا ده که ن، نه و دهنگه دهنگه
نه وه یه، بالؤل وتی: راسته که ی به لام خوت ده زانی دوا ی زیکره کان
سوجه ده بن، بویه منیش له ترسی سوجه ی ژوره که م نه مه ویت
زوو چاره سه ریک بکه م.

بالؤل و کتیبی فه لسه فه

ده گيرنه وه که پۆژیکي جه ژن بالؤل چوو بو مزگه وت، خه لکیکي
زور هاتبون بالؤل ویستی بپرواته ژوره وه پیلایوکی زوری بینی بویه
پیلایوه کانی خسته ناو پارچه په پویه ک و خستیه ژیرباللی له ترسی دز
چونکه پیشتر جاریک پیلایوه کانی دز را بوو. که چوو ژوره وه له لای

كەسكىدا دانىشت، كابراكه وتى وابدانم كىتىكىكى به نىرخ بىت ئوھى
له زىر بالداهه، بالول وتى: كىتىكى فەلسەفە، پىاوهكه وتى: لەكام
كىتىبخانە كرىوتە؟ بالول وتى: لەدوكانى پىنەچى...

بالول و داروغه

دەگىرنەوھ كە داروغەى بەغدا لەناو كۆمەلىك خەلك و بالولدا وتى:
كەس نىه بتوانى من بخەلتىنىت، بالوليش وتى خەلتاندى تۆر
ئاسانە، زەحمەتىكى واى ناويت. داروغە وتى ئوھ ئەزانى ناتوانى بۆيە
وادهلىت. بالول وتى داخەكەم ئىستا ئىشىكى زۆر بە پەلەم ھەيە
ئەگىنا ئىستا دەم خەلەتاندى، داروغە وتى ئەگەر راستەكەى بىرۆ
ئىشەكەت بگەو زوو وەرەوھ بالول وتى تۆ چاوەرىم بگە زوو دىمەوھ،
بالول پۆشتوو ھەر نەھاتەوھ، داروغە دواى چەن كاترمىرىك پەس بوو
دەسى كرد بە بولە بول و وتى ئەمە يەكەم جارە شىتىك ئوھندە باش
بە خەلەتىنىت و ئاوا من كاتى خۆم بۆ كوشت.

دادوهری بالۆل

ده گيرنه وه پياويكي عه ره بي فقير هاتبوو بو به غداو له بهردهم
دوكانتيكي كه باب و گوشتدا وه ستاو ، چونكه بو نتيكي خوشي لي
دههات و پاره يشي نه بوو نانه وشكه يه كي ده رنه هيناو نهيدا بهدهم
دووكه له كه وه ده بخوارد. خاوهن دوكانه كه نه مه ي كه بيني زۆر پهس
بوو وتي تو ده بيت پاره م بده يتي، بوو به دهنگه دهنگيان ، بالۆل
بهويدا تيته په ري ، پياوه فه قيره كه داواي يارمه تي لي كرد. بالۆل وتي
: به خاوهن دوكانه كه نه م پياوه خواردني خواردوه ؟ وتي نا به لام له
بو نه كه ي سوودي وه رگرتوه ، بالۆل وتي: باش گوي بگره ، ئينجا چهن
ديناريكي ئاسني ده رهيناو دانه دانه نهيدا به عه رزدا وه لي
نه گرتوه ، وتي به خاوهن دوكانه كه دهنگي پاره كان وه رگره . خاوهن
دوكانه كه وتي: نه مه چۆن پاره دانتيكه ، بالۆل وتي كه سيك له بوئي
خواردني فروشتبيت نه بيت دهنگي پاره وه ربگريت. نه مه دادوهره .

بالۆل و پرؤفسوريكي بياني

ده گيرنه وه پرؤفسوريكي بياني زي ره ك هاته شاري به غداو چوو بو
كو شكه كه ي هارون الرشيد. چهن د پرسيارتيكي كرد له وه زي ره كان و
پياوه زي ره كه كانى لاي هارون، بهس هيچ كاميان نه يانتوانى وه لامى
بده نه وه ، خه ليفه زۆر توره بوو وتي: نه گهر وه لامى نه م پياوه

نه دهنه وه نه وه هرچیتان پاره و مالتان هیه دهیده م به م پیاره .
وه زیره کان داوای شه و پوژیکیان کرد بۆ وه لام دانه وه , خلیفه وتی :
باشه , یه کیك له وه زیره کان وتی و ابرانم برۆین بۆ لای بالۆل له هه مووی
باشتره و جگه له وه که سیکی تر نیه وه لامی بداته وه , چون بۆ لای
بالۆل و به سه رها ته که یان بۆ باس کرد . بالۆل وتی : باشه پوژی دوایی
چوو بۆ کۆشکه که ی هارون و پووی کرده پرۆفسوره که و وتی چ
پرسیاریکت هه یه بیکه له من وه لامت ده ده مه وه . پیاره که پووی کرده
بالۆل بی وه ستان به داره که ی دهستی بازنه یه کی کیشا , بالۆلیش
یه کسه ر خه تیکی له ناوه راستی بازنه که کیشا , کردی به دوو له ت ,
پرۆفسوره که دووباره بازنه یه کی تری کیشا , نه مجاره بالۆل کردی به
چوار له ته وه و به دهستیکی یه کیك له چوار به شه که ی دیاری کردو
وتی : نه مه به شه وشکاییه و سی به شه که ی تری ناوه , پرۆفسوره که
وتی زۆر ته واوه بالۆل باش لی م تیگه یشته و وه لامه کانی راسته و له
به رده م هارون و وه زیره کان وتی (احسنت) زۆر جوانه , دوایی
پرۆفسوره که پشتی دهستی خسته سه ر زه و یه که و په نجه کانی به رز
کرده وه بۆ ئاسمان , بالۆل یه کسه ر به پیچه وانه ی نه و په نجه کانی خسته
سه ر زه وی و پشتی دهستی پووی کرده ئاسمان , پرۆفسوریکه دیسان ئافره ینی
بالۆل کردو وتی به خلیفه ده بیته زۆر شانازی به که سیکی ناوا زیره که وه
بکه یته , خلیفه وتی من له م پرسیا رو وه لامه تی نه گه یشتم ؟ پرۆفسوریکه وتی
یه که م بازنه که کیشام مه به ستم خری زه وی بوو بالۆل تیگه یشته , که کردی به
دوو له ت یانی من له م ره مزانه تی نه گه م و نه و خه ته یش خه تی ئیستیوا یه و زه وی

دهكات به دوو به‌شی باکوور و باشوور ، بازنه‌ی دوه‌مه‌یشم که کیشا کردم به چوار به‌شه‌وه بالؤل دیسان لیم تیگه‌یشت و نه‌مجاره‌یش ئیشاره‌ی به‌وه کرد که زه‌وی نه‌گر بیکه‌ی به چوار به‌شه‌وه سیّ به‌شی ئاوه‌و به‌شیکی وشکاییه ، جاری سییه‌میش که من ده‌ستم و الیّ کرد مه‌به‌ستم نه‌وه بوو پشتی ده‌ستم یانی زه‌وی و په‌نجه‌کانیشم یانی گولّ و گیاو نه‌باته‌کان ، دیسان بالؤل تیگه‌یشت و پیچه‌وانه‌ی منی کرد مه‌به‌ستی نه‌وه بوو نه‌مانه‌ی کردم پیویستیان به باران و خوره ، ده‌بیّت ئیوه زور شانازی به بالؤل بکن . وه‌زیره‌کان زور ده‌سخوشیان له بالؤل کردو سوپاسی خویان کرد که ئاوا رزگاریان بوو به ده‌س خه‌لیفه‌وه .

دادوه‌ری بالؤل و وه‌لامه قورسه‌که‌ی

ده‌گیرنه‌وه بازرگانیکی هیندی که شت و مه‌کی له هیئنده‌وه نه‌هینا بوّ به‌غدا ده‌یفرۆشت . شه‌ویکیان بوّ حه‌سانه‌وه له کاروانسه‌رایه‌ک لای داو داوای خواردنی کرد ، خزمه‌تکاره‌که مریشکیکی کولاوو چه‌ن هیلکه‌یه‌کی بوّ هینا ، بازرگانه‌که به‌یانیه‌که‌ی که خه‌به‌ری بویه‌وه بینی که قافله‌که به جیّ ی هیشتوه بوّیه په‌له‌ی تیکه‌وت و هه‌رچی گه‌را به‌دوای که سیّکدا پاره‌که‌ی بداتیّ به‌لام که‌سی نه‌بینی بوّیه ناچار بوو له‌گه‌ل قافله‌که‌بروات ، سالیکی تر دیسانه‌وه بازرگانه‌که هاته‌وه بوّ هه‌مان شوین و له هه‌مان خزمه‌تکاره‌که داوای خواردنی کرد . وه‌کو پیشتر مریشکیکی کولاو و چه‌ن هیلکه‌یه‌کی بوّ هینا بازرگانه‌که به‌یانیه‌که‌ی به خزمه‌تکاره‌که‌ی وت من پار پار ه‌ی مریشکه‌که‌و

هیلکه کانم به ئیوه نه داوه ، پارهی خوارده که و ئه وهی پار به یه که وه
بۆم حساب بکه .

خزمه تکاره که دواى چهن دهقه یه ک وتی : هه زار دینار به دلنیا ییه وه
باش حسابم کردوه ، بازرگانه که که ئه مهی بیست زۆر توره بوو
وتی : دیاره تو شیئی که بو دوو مریشک و چهن هیلکه یه ک داواى ئه و
پاره یه ده که یت . خزمه تکاره که وتی زۆر به ویزدانه وه حسابم کردوه و
دلنیا به نه زۆرم وتوه نه که م ، بازرگانه که وتی : سوپاس به لام ئه کری
تیم بگه یه نی چۆن حسابت کردوه ؟ خزمه تکاره که به وردی گویم لی
بگره ، ئه گهر ئه و مریشکه ی تو خواردت له گه ل هیلکه کانی بمایه و هر
مه مان مریشک هیلکه کانی بخستایه ته ژیری ئه و کاته ده بوون به
جوجه له و هه ریه که یان هیلکه یه کی زۆریان ئه کردو ئه بوون به جوجه له و
مریشک ، تا ئیستا ده بوون به هه زاران مریشک منیش ده رخوا ردی
خه لکیم ئه دا . که چی ئیستا

تو من به شیئ ئه زانی ده له یت هه زار دینار زۆره ، ده نگه ده نگه
خزمه تکاره که و بازرگانه که دریزه ی کیشاو . خه لکه که هه رچی خه ریک
بوون نه یان توانی بیده نگیان بکه ن بۆیه وتیان با بنیرین به دواى کوئخای
ئاوایی ، کاتیک کوئخا هاتووو پووداوه که یان بو باس کرد وتی حه ق به
خزمه تکاره که یه و ده بیئت هه زار دیناره که ی بده ییتی . بازرگانه داماره که
نه یزانی چی بکات ، مات وحه یران بووبو . یه کیک له هاوسه فه ره کانی
که له گه ل بالۆل هاوری بوو وتی : لییره وه تا به غدا زۆر دوور نیه با من
بچم و دادوه ریک بینم ، هه رچی وت با قبولی بکه ین . هه موویان وتیان

زۆرباشه . پياوه كه به په له سواری هیسریك بوو پویشته بۆ به غداو
بالۆلی له مزگه وتیك دۆزیه وه و پووداوه كه ی بۆ باسكرد . بالۆلیش وتی
زۆرباشه . له گه لی سوار بوو هاتن بۆ ئه وی ، كاتی كه نزیك بوونه وه
بالۆل وتی تۆ له پیش من برۆ بلی من نیو كاترمیری تریم ، پياوه كه
هاته وه وتی نیو كاترمیری تر دادوه ره كه دیت ، هه موو چاوریان
ده كرد ، به لام دوا ی نیو كاترمیره كه یش نه هات ، دوا ی یه ك كاترمیرونیو
ورده ورده هات ، كاتی كه نزیك بوویه وه له به ری هه لسان ، بالۆل
دانیشته و وتی چ باسه ؟ ئه وانیش بۆیان باس كرد كه چی پووداوه ،
بالۆل وتی به س پیش ئه وه دادوه ری بكه م داوا ی لیبوردن ده كه م كه
دواكه وتم ، دواكه وتنه كه یشم به جیگه بوو ، من چونكه جگه له دادوه ری
جوتیاریش ده كه م له م ناوه یشدا زه وییه كم هه یه و بیستبوویشم كه
ئه مپرو جوتیاره كان لیتره گه نم وه رده گرن ده یكولینن جا ده یوه شینن تا
گه نمیکی باش و جوان سه وزبیت ، بۆیه دواكه وتم له م ساعه ته دا گه نه كه م
ده كولاند ، بۆیه دووباره داوا ی لیبوردن ده كه م ، كوێخا و خه لكه كه وتیان له م
دادوه ره شینه چۆن ده بیته گه نم پیش وه شاندن بكولیت ؟ بالۆلیش وتی هیچ
سه یر نه له شارێكدا مریشکی كولاو بتوانیت جوجکی هه بیته گه نمی كولاویش
سه وز ئه بیته . له م وه لامه ره قه ی بالۆل هه موویان بیده نگ بوون و كوێخا وتی به
خزمه تكاره كه ئه م دادوه ره راست ده كات مریشکی كولاو چۆن ئه توانی جوجكه
بكات ؟ له كۆتاییدا پاره یه کی كه میان بۆ هه ردوو خواردنه كه دیاری كردو پایان به
خزمه تكاره كه و پێك كه وتن .

پۆشتنی بالۆل بۆحه مام

پۆشتنی بالۆل پۆشتن بۆحه مام به لām نه و كه سانهی له وی ئیشیان
ده كرد زۆر نه چون به ده میه وه نه و شوینهی كه بالۆل مه بهستی بوو
بۆیان نه شۆری، به م حاله شه وه كه له حه مام چوه ده ره وه ۱۰ دیناری
پس بوو هه مووی دابه خاوه نه كهی و نه وانهی له وی ئیشیان
ده كرد، هه موویان په شیمان بوون كه وایان كردوه، بالۆل هه فته یه کی تر
چوو بۆ هه مان حه مام نه مجاره هه موویان به پۆشتنی زۆره وه
خزمه تیان كردو جوان شۆر دیان به لām نه م جاره به و هه موو خزمه ته وه
بالۆل كه ته واو بوو به س یه ك دیناری پیدان، وتیان ئه ری حیکمه تی
کرداری نه م هه فته و هه فته كهی پیشوو چیبوو؟

بالۆل وتی: پاره و حه قی نه م پۆتان هه فته كهی پیشوتر پیم دان به لām
پاره ی نه م پۆهی هه فته كهی پیشوو، تا فیرین چۆن له گه ل
موشته ری هه لسوکه وت بکه ن.

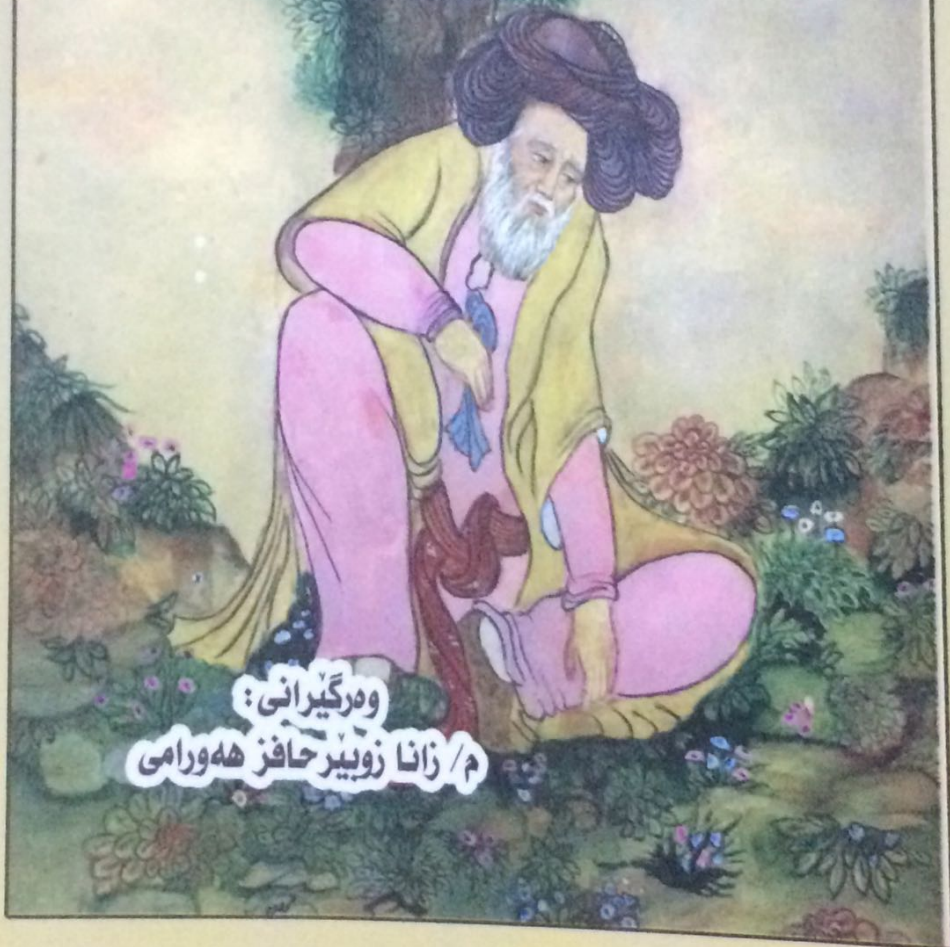
کتیبه خانە ی بیخود

بۆ چاپ و بڵاوە کردنه وه

۰۷۵۰۱۷۸۶۸۱۸

به سه رها ته گانی بائۆلی دانا

ومرگراوه له به سه رها ته گانی
(شیرین پنداندرز)



ومرگی رانی :
م/ زانا زوییر حافز شه ورامی

نرخى (2000) دیناره

له بلا وکراوه گانی کتیبخانه ی بیخود- سه یدصادق
07501246818